

STOWARZYSZENIE MARKSISTÓW POLSKICH

B I U L E T Y N

Rok 4

Numer 13

ISSN 1507-9910

2003

DODATEK SPECJALNY do Nr 13

**XVI ZJAZD
KOMUNISTYCZNEJ PARTII CHIN**

Jiang-Zemin

**Referat sprawozdawczy KC
na XVI Zjeździe KPCh**

**oraz
Uchwała XVI Zjazdu KPCh**

Warszawa styczeń 2003

SPIS TREŚCI

CZEŚĆ I:

Referat sprawozdawczy KC KPCh XV kadencji
wygłoszony na XVI Zjeździe
przez sekretarza generalnego KC KPCh JIANG-ZEMINA
w dniu 8 XI 2002

- I. Rezultaty ubiegłego pięciolecia i podstawowe doświadczenia ostatnich 13 lat. (Str. 3)
- II. Wszelchstronnie wdrażać w życie wielkie idee potrojnej reprezentacji. (Str. 8)
- III. Zadania w zakresie wszelchstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa. (Str. 12)
- IV. Polityka ekonomiczna i reforma systemu ekonomicznego. (Str. 13)
- V. Demokracja socjalistyczna i reforma systemu politycznego. (Str. 19)
- VI. Polityka kulturalna i reforma systemu kulturalnego. (Str. 23)
- VII. Polityka obronna i wojskowa. (Str. 26)
- VIII. „Jeden kraj, dwa ustroje” i pełne zjednoczenie ojczyzny. (Str. 27)
- IX. Sytuacja międzynarodowa i polityka zagraniczna. (Str. 28)
- X. Umacniać i doskonalić działalność partyjną. (Str. 30)

(WSZYSTKIE PODKRĘŚLENIA W TEKŚCIE POCHODZĄ OD REDAKCJI).

CZEŚĆ II:

INFORMACJE

- 1. Uchwała XVI Zjazdu KPCh w sprawie referatu sprawozdawczego KC KPCh XV kadencji.
- 2. Skład kierownictwa KPCh wybranego po XVI Zjeździe na pierwszym plenum KC 16 kadencji.
- 3. Tablica porównawcza gospodarki ChRL i USA w ostatnich latach.

Wszelchstronnie budować średniozamożne społeczeństwo i stwarzać nowe warunki dla sprawy socjalizmu z chińską specyfiką

*Referat Jiang-Zemina wygłoszony 8 listopada 2002 roku
na XVI Ogólnochińskim Zjeździe Komunistycznej Partii Chin*

Towarzysze!

Pozwólcie mi przedstawić zjazdowi referat w imieniu Komitetu Centralnego 15-ej Kadencji.

XVI Ogólnochiński Zjazd Komunistycznej Partii Chin, to pierwszy zjazd naszej Partii w nowym stuleciu. Jest to jednocześnie nadzwyczaj ważny zjazd, zwołany w warunkach nowej sytuacji, kiedy przystępujemy do trzeciego kroku realizacji strategicznego planu socjalistycznej modernizacji.

Główne hasło zjazdu: wysoko niosąc wielki sztandar teorii Deng Siao-pinga, w pełni przekształcając w życie ważne idee potrójnej reprezentacji (tj. reprezentować przodujące siły wytwórcze, reprezentować przodującą kulturę, reprezentować przytłaczającą większość narodu), torując drogi w przyszłość na podstawie istniejących osiągnięć i krocząc zgodnie z epoką, wszelchstronnie prowadząc budownictwo średniozamożnego społeczeństwa, przyspieszać postęp socjalistycznej modernizacji i rozwijać walkę o stworzenie nowej sytuacji w dziele socjalizmu z chińską specyfiką.

Z przejściem ludzkości do XXI wieku nasz kraj wstąpił w nowy okres rozwoju – wszelchstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa i przyspieszonego posuwania naprzód socjalistycznej modernizacji. W sytuacji międzynarodowej zachodzą głębokie zmiany. W sposób zygzakowaty rozwijają się tendencje ku wielobiegunowemu światu i ekonomicznej globalizacji, niesłychanie szybko posuwa się postęp naukowo-techniczny, coraz bardziej zaostrza się konkurencja w dziedzinie ogólnej potęgi państwowej, sytuacja zmusza nas do pójścia do przodu, ażeby nie zostać w tyle. Dlatego nasza partia musi konsekwentnie stanąć na czele ducha epoki, zespalając i prowadząc za sobą wielonarodowościowy lud naszego kraju, wypełnić 3 tak wielkie historyczne zadania, jak posuwanie naprzód modernizacji, zakończenie zjednoczenia naszej ojczyzny, obrona pokoju w całym świecie i pobudzanie wspólnego rozwoju. Krótko mówiąc, należy dokonać wielkiego odrodzenia chińskiego narodu na drodze socjalizmu o chińskiej specyfice. Taka jest uroczysta misja, którą nakłada na naszą partię historia i epoka.

I. Rezultaty ubiegłego pięciolecia i podstawowe doświadczenia ostatnich 13 lat

5 lat po XV zjeździe to lata naszych nieustannych pionierskich prac i nowatorstwa pod wysoko wzniesionym wielkim sztandarem teorii Deng Siao-pinga, to lata kiedy, wytrzymawszy różne trudności i ryzyka, kontynuowaliśmy zwycięski pochód naprzód po drodze socjalizmu z chińską specyfiką.

XV zjazd uczynił teorię Deng Siao-pinga wiodącą ideologią partyjną, opracował podstawowy program partii na początkowym etapie socjalizmu, ściśle sformułował bojowe cele i zadania naszego rozwoju w okre-

* Wszystkie podkreślenia w tekście pochodzą od Redakcji.

sie przejścia do nowego wieku. W celu realizacji idei XV zjazdu Komitet Centralny odbył 7 zebrań plenarnych, na których przyjęto uchwały i opracowano programy związane z najważniejszymi zagadnieniami, ogarniającymi rolnictwo i pracę na wsi, reformę i rozwój przedsiębiorstw państwowych, opracowanie 10-tego planu pięcioletniego, wzmocnienie i ulepszenie stylu partyjnego budownictwa. Przeszedłszy w ciągu 5 lat niezwykle drogą uzyskaliśmy wielkie osiągnięcia w dziedzinie reformy, rozwoju i utrzymania stabilizacji, zarówno w wewnętrznych jak i międzynarodowych sprawach, w obronie narodowej, w dziedzinie kierownictwa partią, krajem i armią, krótko mówiąc, we wszystkich sprawach.

Gospodarka narodowa nadal szła po drodze szybkiego i zdrowego rozwoju. Kurs na rozszerzenie popytu wewnętrznego, przejście we właściwym czasie do aktywnej finansowej i umiarkowanej pieniężnej polityki, pozwoliły pokonać ujemny wpływ azjatyckiego kryzysu finansowego, wahań gospodarki światowej i zachować w ten sposób stosunkowo szybki rozwój gospodarczy. Odniesiono sukces w strategicznym uregulowaniu struktury gospodarczej, nadal umacniano bazową sytuację rolnictwa, podniesiono poziom tradycyjnych dziedzin produkcji, podniesiono poziom rozwoju wysokich i nowych technologii, oraz współczesnych usług. Stworzono dużą grupę obiektów infrastrukturalnych: hydrotechnicznych, transportowych, komunikacyjnych, energetycznych i ochrony środowiska. Poważne przesunięcia dokonały się w rozwoju na dużą skalę zachodniej części naszego kraju. Szybciej podniosła się ekonomiczna efektywność, nieustannie powiększały się dochody finansowe. 9-ty plan pięcioletni wykonano pomyślnie, a dziesiąta pięciolatka dobrze się zaczęła.

Obfite plony przyniosła reforma i otwarcie na zagranicę. Stworzono w początkowej formie system socjalistycznej gospodarki rynkowej. Poważnie wzmocnił się sektor własności społecznej, pomyślnie dokonywała się reforma przedsiębiorstw państwowych. Dosyć szybko rozwijał się sektor indywidualny, prywatny i inne sektory sfery nieuspołecznionej. Wszechstronnie rozwinęło się tworzenie systemu rynkowego, nieustannie doskonalono system makroregulacji i makrokontroli, przyspieszono działania w zakresie transformacji funkcji rządu. Nadal dokonywało się pogłębienie reformy finansowo-podatkowej i bankowej, przebudowy systemu wymiany, systemu mieszkaniowego i organów państwa, w szybkim tempie rozwijała się gospodarka otwartego typu, poważnie wzrosły skala handlu towarami i usługami i ruchu kapitału. Znacznie zwiększyły się zasoby dewizowe kraju. Wstapiliśmy do Światowej Organizacji Handlu i zaczął się nowy etap otwartości na świat zewnętrzny.

Istotne sukcesy osiągnięto w dziedzinie stworzenia ustroju politycznego socjalistycznej demokracji i socjalistycznej kultury duchowej. Kontynuowano działania w dziedzinie budowy demokracji i porządku prawnego oraz reformy systemu politycznego. Rozwinał się i wzmocnił jednolity front patriotyczny i nowy postęp dokonał się w pracy związanej ze sprawami narodowości, religii oraz Chińczyków zamieszkałych za granicą. Nowe rezultaty przyniosło kompleksowe wprowadzenie społecznego porządku. Widoczne są postępy w dziedzinie nauki i techniki, oświaty, kultury, ochrony zdrowia, wychowania fizycznego i sportu, planowej regulacji urodzin itd. Nieustannie doskonalono pracę środków masowej propagandy oraz wychowanie ideologiczne i moralne, z każdym dniem stawało się bardziej różnorodnym duchowo-kulturalne życie narodu.

Poczyniono nowe kroki w budowie i podniesieniu rewolucyjnego ducha Ludowo-Wyzwoleńczej Armii Chin, a jej modernizacja i przebudowa nasilają się. Znacznie wzrosła realna siła i możliwości wojskowe prowadzenia działań obronnych, a uzbrojona milicja i ludowi ochotnicy odegrali ważną rolę w dziedzinie ochrony i budownictwa Ojczyzny.

Poziom życia narodu, jako całości, stał się średnio zamożny. Trwale wzrastały dochody ludności miast i wsi. Rynki miejskie i wiejskie rozkwiwały, zaopatrzenie w towary było większe od dostatecznego. Podniosła się jakość życia ludności. Zasadniczo poprawiła się sytuacja w dziedzinie odzieży, żywienia, mieszkań, przedmiotów powszechnego użytku i komunikacji. Widoczne są sukcesy w tworzeniu systemu ubezpieczeń społecznych. Wykonano w zasadzie siedmioletni plan wydobywania z ubóstwa 80 mln. ludności.

Nowe osiągnięcia uzyskano w wielkiej sprawie zjednoczenia Ojczyzny. Nasz rząd ponownie wypełnia swoje suwerenne prawa w stosunku do Makao. Konsekwentnie i ściśle trzymając się zasady „je-

den kraj, dwa ustroje”, wypełnialiśmy podstawowe ustawy ChRL o Specjalnych Regionach Administracyjnych Hongkongu i Makao, tak aby w Hongkongu i Makao została zachowana stabilność socjalno-ekonomiczna. Nieustannie wzmacniały się osobiste kontakty, wymiana ekonomiczna i kulturalna pomiędzy dwoma brzegami Cieśniny Tajwańskiej. Poglębiała się walka przeciwko ogłoszeniu niepodległości Tajwanu i wszystkich innym rozbijającym zamierzeniom.

Stworzono nową sytuację w pracy politycznej związanej z zagranicą. Wychodząc z rozwoju sytuacji międzynarodowej i zachodzących przemian, konsekwentnie stosowaliśmy prawidłowy kurs polityki zagranicznej, szeroko rozwijaliśmy dwustronną i wielostronną działalność dyplomatyczną, aktywnie włączaliśmy się do międzynarodowej wymiany i współpracy i tym samym wyżej podnieśliśmy pozycję naszego kraju na arenie międzynarodowej.

Wszechstronnie wzmacniała się działalność partyjna. Partia nieustannie pogłębiała studiowanie teorii Deng Siao-pinga. Sformułowaliśmy i w sposób pogłębiony wyjaśniliśmy ważne idee potrójnej reprezentacji. Skupianie wychowania z naciskiem na naukę, politykę i zdrowe obyczaje, szkoleniowe działania w dziedzinie potrójnej reprezentacji dały widoczne wyniki.

Wszechstronnie podniosła się ideologiczna i organizacyjna działalność partyjna oraz jego styl, wzmocniła się praca ideologiczna, nowe kroki poczyniono w reformie systemu kadrowego, pogłębiono działalność nieprzekupnego, uczciwego aparatu i walkę z korupcją i rozkładem, które dały nowe istotne wyniki.

Jak pokazuje praktyka, wszystkie najważniejsze uchwały XV Zjazdu, a następnie Komitetu Centralnego są prawidłowe i zgodne z podstawowymi interesami najszerzych warstw narodu. Nasze sukcesy, będące wynikiem walki partii i całego społeczeństwa, założyły jeszcze mocniejszy fundament dla kolejnego rozwoju sprawy kraju i partii.

Należy jednak trzeźwo zdawać sobie sprawę z tego, że w naszej pracy jest jeszcze wiele trudności i problemów. Dochody chłopów i części ludności miejskiej rosną powoli, liczba bezrobotnych zwiększa się i pewnej części ludności żyje się jeszcze bardzo ciężko. Stosunki podziału dochodów wciąż są nieprawidłowe. Reguły rynkowo-ekonomiczne należy w dalszym ciągu poprawiać i normować. Gdzieś źle jest z porządkiem społecznym, niektórzy kierownicy spośród członków partii są dość poważnie zarażeni biurokratyzmem, w dość poważnym stopniu zajmują się okłamywaniem władz, luksusowym życiem i rozrzutnością, a niektóre zjawiska rozkładu są bardzo jaskrawe. Formy partyjnego kierownictwa i zarządzania wciąż jeszcze nie w pełni odpowiadają wymogom nowej sytuacji i nowych zadań, niektóre organizacje partyjne są słabe i nie dają sobie rady. Musimy poważnie podchodzić do istniejących problemów i nadal podejmować skuteczne środki do ich rozwiązywania.

Sukcesy ostatniego pięciolecia osiągnięto na podstawie praktyki reform i otwarcia, szczególnie od czasu czwartego plenum KC 13-tej kadencji, które odbyło się w 1989 r. W ciągu tych 13 lat sytuacja międzynarodowa poważnie się zmieniła. Ale nasza reforma, otwarcie i modernizacja posuwały się naprzód z niepowstrzymaną siłą. W końcu 80-tych lat i na początku lat 90-tych XX wieku rozwój systemu socjalistycznego w naszym kraju stanął w obliczu niezwykle trudności i niesłuchanego nacisku. W kraju zaistniały poważne polityczne zaburzenia, ostre zmiany dokonały się w Europie Wschodniej, Związek Radziecki rozpadł się i światowy socjalizm poważnie się zachwiał. Ale właśnie w tym momencie, decydującym o perspektywie i losie naszej partii i kraju, KC partii, który mocno opierał się na komunistach i na naszym wielonarodowościowym społeczeństwie, z niezachwianą konsekwencją szedł po linii, przyjętej od czasu trzeciego plenum KC 11-tej kadencji, pomyślnie ustabilizował ogólną sytuację reformy i rozwoju i obronił w ten sposób wielką sprawę socjalizmu o chińskiej specyfice.

Po rozmowach towarzysza Deng Siao-pinga w czasie jego wyjazdu na południe kraju, XIV Zjazd partii przyjął, jako cel reformy, stworzenie systemu socjalistycznej gospodarki rynkowej. Reforma, otwarcie i modernizacja wstąpiły w nowy etap. Rozwój gospodarki rynkowej w warunkach socjalizmu to wielkie odkrycie, nieznane ludziom w przeszłości. Jako historyczny wkład chińskich komunistów w rozwój marksizmu wciela on w sobie ogromne męstwo naszej partii, konsekwentnie rozwijającej teoretyczne nowatorstwo i kroczącej razem z epoką. Przejście od gospodarki planowej do socjalistycznej gospodarki rynkowej stało się nowym historycznym przełomem w dziedzinie reformy i otwarcia. Po-

wstała zupełnie nowa sytuacja dla rozwoju naszej gospodarki, polityki i kultury. Po śmierci towarzysza Deng Siao-pinga wysoko podnieśliśmy wielki sztandar jego teorii i przecierając nowe drogi prowadzące naprzód, posunęliśmy do przodu w XXI wiek sprawę socjalizmu o chińskiej specyfice.

Jedność poglądów, jasność celów i uczciwa praca pozwoliły nam w ciągu ostatnich 13 lat osiągnąć poważne sukcesy. W 2001 roku nasz PKB osiągnął 9593,3 mln yuanów, tj. prawie trzy razy więcej niż w 1989 r., zwiększając się w rocznym tempie 9,3%. W wyniku tego pod względem poziomu całej gospodarki zajęliśmy szóste miejsce w świecie. W życiu narodu dokonano się w szybkim tempie historyczne przejście od zabezpieczenia w odzież i żywność do poziomu średniej zamożności. Według powszechnych poglądów ostatnie 13 lat to okres ogromnego wzrostu potęgi kraju, który przyniósł społeczeństwu wielkie korzyści. Jest to okres długotrwałej stabilności i zespolenia, są to lata, kiedy sprawy państwa rozwijały się dobrze, a naród żył w spokoju i zgodzie. I wreszcie jest to okres poważnego wzrostu naszych międzynarodowych wpływów i niebywałego wzrostu narodowej jedności. Ogromne wysiłki i wielkie osiągnięcia naszej partii i narodu widzi cały świat i zostały one wpisane do sławnej kroniki wielkiego odrodzenia chińskiego narodu.

Spoglądając wstecz na ubiegłe 13 lat, możemy powiedzieć, że droga którą przeszliśmy nie była równą i osiągnąć sukcesy było niełatwo. Spokojnie odnosząc się do wielu nagłych wydarzeń międzynarodowych, które zagrażały bezpieczeństwu naszego kraju i przezwyciężając niebezpieczeństwa, zarówno polityczne jak i ekonomiczne, a także te, które stwarzała przyroda, przezwyciężaliśmy kolejno wszystkie trudności, usuwaliśmy różnego rodzaju przeszkody i zapewnialiśmy naszemu okrętowi reformy, otwarcia i modernizacji, możliwość stałego płynięcia prawidłowym kursem naprzód, rozcinając fale. Te nasze zwycięstwa zawdzięczamy prawidłowej orientacji naszej podstawowej teorii, podstawowej linii i podstawowemu programowi partii, zwartości szeregów partyjnych i trwałej jedności, wyrażonym wysiłkom całej partii i wielonarodowościowego społeczeństwa.

Pozwólcie mi w imieniu KC KPCh wyrazić serdeczną wdzięczność narodom naszego kraju, wszystkim demokratycznym partiom, wszystkim organizacjom narodowym i patriotycznym działaczom, rodakom ze Specjalnych Administracyjnych Regionów Hongkongu i Makao, rodakom z Tajwanu i szerokim warstwom Chińczyków, zamieszkających za granicą, a także wszystkim zagranicznym przyjaciołom, którzy troszczą się o realizację modernizacji w Chinach i udzielają nam w tym pomocy.

13 lat praktyki pomogły nam głęboko zrozumieć, czym jest socjalizm, jak należy go budować, a także jaką partię należy budować i w jaki sposób, pozwoliły zgromadzić w tej dziedzinie bardzo wartościowe doświadczenia.

1. Nadal w świetle teorii Deng Siao-pinga należy nieustannie rozwijać teoretyczne nowatorstwo. Teoria Deng Siao-pinga - to nasz sztandar, podstawowa linia i podstawowy program partii, to główny drogowskaz całej naszej pracy. Niezależnie od tego, jakie trudności i niebezpieczeństwa oczekują nas w przyszłości, tę podstawową teorię, linię i program partii należy stale przestrzegać bez żadnych wahań. Należy nadal uzbrajać partię i wychowywać naród w duchu marksizmu-leninizmu, idej Mao Tse-tunga i teorii Deng Siao-pinga, stale wyzwać świadomość, realistycznie podchodzić do spraw, kroczyć naprzód wraz z epoką, być pionierami i nowatorami, szanować inicjatywę mas i w toku praktyki sprawdzać i rozwijać teorię, linię, kurs i politykę partii.

2. Nadal kładąc nacisk na działalność ekonomiczną, jako na centralne ogniwo, należy rozwiązywać wciąż nowe problemy, z punktu widzenia rozwoju. Rozwój, to bezwzględne prawo rzeczy i zjawisk i dla jego przyspieszenia należy wykorzystać wszystkie szanse. Rozwojowi potrzebne jest nowe myślenie. Należy konsekwentnie trzymać się kursu na rozszerzenie wewnętrznego popytu, wcielać w życie strategię długotrwałego rozwoju kraju poprzez naukę i oświatę, uzgadniać tempo rozwoju z jego strukturą, jakością i efektywnością, harmonizować rozwój ekonomiczny z liczbą ludności, zasobami i otaczającym środowiskiem. Na podstawie rozwoju gospodarki należy pobudzać wszechstronny postęp społeczny, nieustannie podnosić poziom życia ludności i zapewniać jej możliwość wspólnego korzystania z rezultatów rozwoju.

3. Należy nadal trzymać się linii reformy i otwarcia, nieustannie doskonalić system socjalistycznego rynku. Reforma i otwarcie to droga do potęgi kraju. Reformę z niezmienną konsekwencją należy

posuwać naprzód we wszystkich dziedzinach działalności, a przy jej wprowadzaniu w życie należy wychodzić z realnej rzeczywistości i posuwać naprzód całą sprawę, dokonując przełomu w decydujących ogniwach, stopniowo i konsekwentnie rozwijając pracę, przywiązując wagę do instytucjonalnych rozwiązań i odnowy. Należy konsekwentnie trzymać się kierunku na reformę socjalistycznej gospodarki rynkowej, tak aby rynek odgrywał bazową rolę w rozmieszczaniu zasobów, przy istnieniu państwowej makrokontroli i makroregulacji. Należy nadal stosować zasadę „Przyciągania do siebie” w powiązaniu z „własnym wyjściem na świat zewnętrzny”, aktywnie uczestniczyć w międzynarodowej techniczno-ekonomicznej współpracy i konkurencji, nieustannie podnosić poziom otwarcia na świat zewnętrzny.

4. Należy nadal przestrzegać czterech podstawowych zasad (tj. trzymać się socjalistycznej drogi, przestrzegać dyktatury proletariatu, przestrzegać kierowniczej roli komunistycznej partii i przestrzegać marksizmu-leninizmu, myśli Mao Tse-tunga i teorii Deng Siao-pinga; przyp. tłum.), rozwijać polityczny ustrój socjalistycznej demokracji. Cztery podstawowe zasady - to fundament, na którym stoi nasze państwo. Należy konsekwentnie zachowywać kierownictwo komunistycznej Partii Chin, wzmacniać i udoskonalać naszą formę państwa - demokratyczną dyktaturę ludu i naszą formę władzy - instytucję zebrań ludowych delegatów, zachowywać i udoskonalać instytucję współpracy wielopartyjnej i politycznej konsultacji, działającej pod kierownictwem KPCh oraz instytucję autonomicznych rejonów narodowych. Należy stale reformować system polityczny, rozwijać demokrację, ulepszać porządek prawny, kierować państwem na zasadzie prawa, budować oparte na prawie państwo socjalistyczne i gwarantować prawa ludu, jako gospodarza kraju.

5. Nadal należy udzielać takiej samej uwagi materialnej i duchowej kulturze, łączyć zarządzanie państwem na bazie prawa z zarządzaniem im na podstawie norm moralnych. Socjalistyczna kultura duchowa - to istotna cecha socjalizmu z chińska specyfiką. Jest ważnym, aby wychodząc z chińskich realiów, kontynuować najlepsze tradycje narodowej kultury, przejmować wszystko, co jest pożyteczne w kulturze zachodniej, formować socjalistyczną kulturę duchową, nieustannie podnosić moralną jakość i naukowo-kulturalny poziom całego narodu, a tym samym stwarzać potężne duchowe siły napędowe dla sprawy modernizacji, okazywać jej intelektualną pomoc.

6. Nadal trzymając się kursu na priorytet stabilności, prawidłowo układać stosunki pomiędzy nią, reformą i rozwojem. Stabilność to warunek reform i rozwoju. Ważnym jest łączenie dynamiki reformy i tempa rozwoju z możliwościami społeczeństwa, uważać stale podnoszenie poziomu życia narodu, jako ważne punkty styku w prawidłowym układaniu stosunków pomiędzy reformą, rozwojem, a stabilnością. W warunkach społecznej stabilności należy posuwać naprzód reformy i rozwój, a drogą reform i rozwoju pobudzać społeczną stabilność.

7. Nadal trzymając się zasady absolutnego podporządkowania armii kierownictwu partii należy iść po drodze budowy wyborowych sił zbrojnych z chińską specyfiką. Armia Ludowa to trwała ostoja demokratycznej dyktatury ludu. Jest ważnym, aby w świetle ogólnego wymogu wierności politycznej linii, dobrego wojskowego przygotowania, wzorowego stylu, surowej dyscypliny i właściwego zabezpieczenia zaplecza, z naciskiem na umiejętność zwycięskiego prowadzenia walki i zabezpieczenia się przeciwko zwyrodnieniu, szczególnie doskonalić zdolność bojową armii dzięki nauce i technice, wszechstronnie posuwać naprzód podnoszenie jej rewolucyjnego ducha, modernizację i porządkowanie, gwarantować na zawsze jej wierność partii, sprawie socjalizmu, Ojczyźnie i narodowi.

8. Nadal zwierając wszystkie siły, które można zjednoczyć, należy stale podnosić scementowanie chińskiego narodu. Jest ważnym, aby pod wysoko wzniesionym sztandarem patriotyzmu i socjalizmu wzmacniać wielkie zjednoczenie narodowości naszego kraju, wzmacniać i rozwijać jak najszerzej jednolity front patriotyczny. Należy wzmacniać jedność z demokratycznymi partiami i bezpartyjnymi działaczami, dobrze prowadzić robotę w dziedzinie narodowej i religijnej oraz w dziedzinie stosunków z Chińczykami zamieszkałymi za granicą konsekwentnie trzymać się kursu „jeden kraj - dwa ustroje” oraz mobilizować wszystkie pozytywne czynniki dla wspólnej walki o zakończenie wielkiej sprawy zjednoczenia Ojczyzny i wielkiego odrodzenia chińskiego narodu.

9. Prowadząc nadal samodzielną i niezależną pokojową politykę zagraniczną należy bronić pokoju w całym świecie, pobudzać wspólny rozwój. Jest ważnym, aby zawsze stawiać na pierwszym miejscu

suwerenność i bezpieczeństwo państwa. Na bazie pięciu zasad pokojowego współistnienia rozwijać stosunki przyjaźni i współpracy ze wszystkimi państwami na świecie, występować przeciwko hegemonizmowi i polityce stosowania siły, pobudzać tworzenie sprawiedliwego i racjonalnego nowego międzynarodowego politycznego i gospodarczego porządku. Należy rozwiązywać sprawy międzynarodowe zgodnie z kursem na obserwowanie ich z zimną krwią i na umiarkowaną reakcję, w duchu wzajemnego szacunku i poszukiwania spraw wspólnych, przy zachowaniu różnic poglądów. Należy szanować różnorodność świata, pomagać w demokratyzacji międzynarodowych stosunków i starać się zabezpieczać sobie pokojowe warunki międzynarodowe i dobre środowisko w otaczających nas krajach.

10. Należy nadal wzmacniać i ulepszać kierownictwo partyjne, wszechstronnie je rozwijać jako nową wielką "inżynierię". Kierując państwem, należy przede wszystkim czuć nad partią i szczególnie surowo strzec jej charakteru i celów, w duchu reformy wzmacniać i poprawiać jej działalność, nieustannie podnosić poziom jej partyjnego kierownictwa oraz państwowego zarządzania, wzmacniać jej odporność przeciwko rozkładowi i zwyrodnieniu, jej zdolność podejmowania wyzwań, jakie niosą ryzyko i niebezpieczeństwa, stale walczyć z korupcją i rozkładem i w wyniku tego zachowywać bliskie więzi partii z narodem, jej przodujący charakter, czystość, zwartość i jedność.

Dziesięć wymienionych wyżej punktów to podstawowe doświadczenie, którego partia powinna konsekwentnie się trzymać, prowadząc naród na zbudowanie socjalizmu z chińską specyfiką. To całe doświadczenie partii, łącznie z jej doświadczeniem w przeszłości, nagromadzonym od dnia jej założenia, sprowadza się ostatecznie do jednego: nasza partia powinna stale spełniać wymogi rozwoju nowoczesnych sił wytwórczych Chin, stale reprezentować kierunek przodującej chińskiej kultury, stale reprezentować podstawowe interesy najszerzych warstw chińskiego narodu. Takie są niezbędne wymogi zachowania i rozwoju socjalizmu, taki jest nieuchronny wniosek, który wynika z niełatwych poszukiwań i wielkiej praktyki naszej partii.

II. Wszechstronnie wdrażać w życie wielkie idee potrójnej reprezentacji

Dla stworzenia nowych warunków w budownictwie socjalizmu z chińską specyfiką, konieczne jest wysoko nieść sztandar teorii Deng Siao-pinga i konsekwentnie realizować wielkie idee potrójnej reprezentacji. Jako kontynuacja i rozwój marksizmu-leninizmu, idei Mao Tse-tunga i teorii Deng Siao-pinga, idee te wyrażają nowe wymogi dla pracy naszej partii i kraju, zrodzone przez przemiany i rozwój we współczesnym świecie i w Chinach. Stanowią one mocny teoretyczny oręż we wzmocnieniu i podniesieniu jakości partyjnego budownictwa, w pobudzaniu samodoskonalenia się i rozwoju naszego socjalizmu, stanowią kwintesencję zbiorowego kolektywnego rozumu partii, są tymi kierowniczymi ideami, których nasza partia powinna przestrzegać przez długi czas. Trwała realizacja potrójnej reprezentacji to fundament, na którym stoi nasza partia, podstawa jej kierowania krajem, źródło jej sił.

Ważne idee potrójnej reprezentacji zostały wysnute na podstawie naukowego określenia historycznego rozwoju naszej partii. Krocząc po drodze rewolucji, budownictwa i reformy, nasza partia przekształciła się z partii, prowadzącej lud do zdobycia władzy państwowej, w partię, która w imieniu narodu sprawuje władzę państwową i od długiego czasu stoi u steru rządów; z partii, która kieruje budownictwem kraju w warunkach zewnętrznej blokady i gospodarki planowej, w partię, która kieruje tym budownictwem w warunkach otwarcia na zewnętrzny świat i rozwoju socjalistycznej gospodarki rynkowej. Dlatego powinniśmy uwzględniając dzień wczorajszy, dzisiejszy i jutrzejszy Chin i całego świata, bezbłędnie określać szczególne cechy epoki i zadania partii, naukowo rozpracowywać i prawidłowo przetwarzać w życie partyjną linię, kurs i politykę, poważnie studiować i rozwiązywać problemy pobudzania postępu chińskiego społeczeństwa i wzmocnienia partyjnego budownictwa, nie odcinać się od przeszłości i nie tracić orientacji, nie pozostawać w tyle w stosunku do wymogów czasu i nie przeskakiwać etapów, tak aby nasza sprawa nieustannie szła od jednego zwycięstwa do drugiego.

Podstawowym ogniwem realizacji ważnych idei potrójnej reprezentacji jest stałe nadążanie za wymogami czasu, jej jądrem – stałe zachowywanie przodującego charakteru partii, zaś istotą – stałe kierowanie w imieniu narodu. Wszyscy partyjni towarzysze powinni jak najmocniej przyswoić sobie ten podstawowy wymóg i wytrwale podwyższać swoją świadomość oraz zdecydowanie wcielać w życie ważne idee potrójnej reprezentacji.

1. Dla wcielenia w życie ważnych idei potrójnej reprezentacji potrzeba, aby partia zawsze znajdowała się w stanie nadążania za czasem i nieustannie odkrywała nowe horyzonty w rozwoju marksistowskiej teorii. Konsekwentne zachowanie ideowej linii partii, wyzwolenie świadomości, realistyczne podejście do spraw i nadążanie za wymogami czasu, to podstawowe czynniki, które pozwalają naszej partii zachować swój przodujący charakter i pomnażać swoje twórcze możliwości. Nadążanie za wymogami czasu oznacza, że cała partyjna teoria i praca powinny odbijać cechy epoki, obejmować jej prawidłowości i wyróżniać się wielkim twórczym charakterem. Od tego czy uda się przez cały czas właśnie tak postępować, zależy przyszłość i los naszej partii i kraju.

Innowacja – to dusza postępu kraju, to niewyczerpana siła napędowa jego rozwoju, źródło wiecznej zdolności do życia politycznej partii. Zachodzące w świecie przemiany, postępy naszej reformy, otwarcia i modernizacji, rozwój wielkiej praktyki mas ludowych, bezwzględnie wymagają od naszej partii uogólniania z marksistowską śmiałością teoretyczną nowego praktycznego doświadczenia, nieustannego rozszerzania teoretycznie nowego pola widzenia i dokonywania nowych uogólnień z uwzględnieniem pożytecznych osiągnięć współczesnej ludzkiej cywilizacji. Tylko w tym przypadku nasza partyjna teoria i ideologia będą mogły kierować i dawać natchnienie partii i narodowi naszego kraju na nieustanne posuwanie naprzód sprawy socjalizmu z chińską specyfiką. Teoretyczna innowacja na bazie praktyki, to wstęp do rozwoju społecznego i przekształceń. Pobudzanie instytucjonalnej, naukowo-technicznej, kulturalnej i innych innowacji poprzez innowację teoretyczną, nieustanne poszukiwanie możliwości posuwania się naprzód w toku praktyki, wyrzeczenie się na zawsze samozadowolenia i niezaradności, to główna zasada kierowania partią i państwem, której zawsze musimy się trzymać.

Zajmowanie się innowacją oznacza nieustannie wyzwalać świadomość z więzów, realistycznie podchodzić do spraw, kroczyć razem z epoką. Praktyka nie zna granic i doświadczenie także. Powinniśmy przewyższać naszych poprzedników, a nasi potomkowie nieuchronnie nas przewyższą. Takie jest nieuchronne prawo rozwoju społeczeństwa. Powinniśmy zaadaptować się do rozwoju praktyki, wszystko przez nią sprawdzać, świadomie oswabdzając się z pęt poglądów, metod i struktur, nie odpowiadających duchowi czasu, z błędnego i dogmatycznego pojmowania marksizmu, z subiektywizmu i metafizyki. Należy trzymać się podstawowych założeń marksizmu i jednocześnie tworzyć nowe teoretyczne prace, rozwijać rewolucyjne tradycje i jednocześnie nagromadzać świeże doświadczenia. Należy umieć w procesie wyzwalać świadomości przychodzić do jedności poglądów i kierować nową praktyką przy pomocy rozwijającego się marksizmu.

2. Przetwarzając w życie ważne idee potrójnej reprezentacji należy widzieć w jej rozwoju pierwsze, najważniejsze co do ważności zadanie partii w dziedzinie kierowania państwem i rozwojem kraju, należy stale stwarzać nową sytuację w dziedzinie modernizacji. Rządząca marksistowska partia musi przydawać wyjątkowo poważne znaczenie wyzwoleniu i rozwojowi sił wytwórczych. W oderwaniu od rozwoju nie ma co mówić o zachowaniu jej przodującego charakteru, o rozwijaniu przewag ustroju socjalistycznego, o zamożności społeczeństwa i potędze kraju. Przodujący charakter partii jest konkretny i historyczny. Sprawdza się on w toku pobudzania rozwoju przodujących sił wytwórczych i przodującej kultury współczesnych Chin, w walce o ochronę i realizację podstawowych interesów najszerzych warstw narodu, a w ostatecznym rachunku w tym, jaką rolę odgrywa partia w pobudzaniu historycznego postępu.

Od tego czy nasza partia, prowadząc naród do realizacji modernizacji w takim ogromnym, rozwijającym się kraju z zacofaną gospodarką i kulturą, jakim są Chiny, może z powodzeniem sobie poradzić z problemami rozwoju, bezpośrednio zależą nastroje narodu, rozkwit ogólnej naszej sprawy. Aby wypełnić swój historyczny obowiązek w pobudzaniu postępu chińskiego społeczeństwa, partia musi od

początku do końca uznawać rozwój za najważniejsze zadanie własnego kierownictwa krajem i jego rozkwitu, ucieleśniać utrzymywanie swej awangardowej roli i rozwijać walory ustroju socjalistycznego stymulujące rozwój przodujących sił wytwórczych i przodującej kultury, realizację podstawowych interesów najszerszych warstw narodu, przyspieszać postęp społeczeństwa we wszystkich dziedzinach, pobudzać wszechstronny rozwój poszczególnych jednostek. Mocne przyswojenie sobie tego wszystkiego oznacza głęboko rozumieć to, czego chce naród oraz istotę socjalistycznej modernizacji. Ważnym jest to, aby jednocząc mądrość i siły całego narodu, zdecydowanie prowadzić działalność i z całym sercem i pomysłami dążyć do rozwoju. Oznacza to posiadanie możliwości stałego wcielania w życie ważnych idei potrójnej reprezentacji, stałego umacniania kierowniczej roli partii, stałej realizacji wymogów wzmacniania mocy państwa i podnoszenia poziomu życia narodu.

Dla realizacji rozwoju należy nieustannie przyjmować jako centralne ogniwo działalność ekonomiczną, wychodzić z chińskiej rzeczywistości, przystosowywać się do ducha epoki i stale odkrywać nowe drogi pobudzania rozwoju przodujących sił wytwórczych i przodującej kultury. Dla jego realizacji należy kontynuować i pogłębiać reformę, konsekwentnie i zdecydowanie zmiatać wszystkie przeszkadzające rozwojowi poglądy i sady, usuwać krępujące go metody i zasady, likwidować ujemnie wpływające na niego braki strukturalne, przy tym należy wierzyć w naród i opierać się na nim, bo on stanowi napędową siłą historii. Jest ważnym, aby jednocząc rozum i siły całego narodu, w sposób skupiony prowadzić działalność i całym sercem i pomysłami dążyć do rozwoju.

3. Przetwarzając w życie ważne idee potrójnej reprezentacji, należy najszerszej i najpełniej mobilizować wszystkie pozytywne czynniki i stale czynić nowe wysiłki dla realizacji wielkiej sprawy odrodzenia narodu chińskiego. Interesy absolutnej większości ludzi, aktywność i twórcza inicjatywa całego społeczeństwa i całego narodu są zawsze najważniejszym czynnikiem w rozwoju sprawy partii i kraju, w procesie głębokiego przekształcania naszego społeczeństwa i wyjątkowo szybkiego rozwoju sprawy partii i kraju. Szczególnie ważnym jest, aby właściwie rozwiązywać stosunki pomiędzy interesami wszystkich stron, w pełni mobilizować i skupiać w jedną całość wszystkie pozytywne czynniki.

Wraz z pogłębieniem reformy i otwarciem, rozwojem gospodarki i kultury szeregi naszej klasy robotniczej nieustannie rosną i ciągle podwyższa się ich jakość. Klasa robotnicza, włączając do siebie również inteligencję i szerokie warstwy chłopstwa, stała reprezentuje tę podstawową siłę, która pobudza rozwój naszych przodujących sił wytwórczych i wszechstronny postęp społeczeństwa. Pojawiający się w procesie przemian socjalnych przedsiębiorcy i personel techniczny niepaństwowych, naukowo-technicznych przedsiębiorstw, personel zarządzający i techniczny, pracujący według kontraktu w przedsiębiorstwach kapitału zagranicznego, pracujący indywidualnie, przedsiębiorcy prywatni, osoby zajęte w organizacjach pośredniczących, osoby wolnych zawodów i inne warstwy społeczeństwa, krótko mówiąc, wszyscy oni budują socjalizm z chińską specyfiką. Ważnym jest zespalanie ludzi z wszystkich warstw społecznych, którzy noszą swój wkład w dzieło rozkwitu i potęgi ojczyzny, należy popierać ich duch inicjatywy, bronić ich legalnych praw i interesów, odznaczać najwybitniejszych spośród nich i ze wszech miar stwarzać dla całego narodu takie warunki, dzięki którym wszyscy mogliby przejawiać swoje zdolności i mieliby właściwe dla siebie miejsce w społeczeństwie i żyli w spokoju i zgodzie.

Należy szanować pracę, szanować wiedzę, szanować talenty i twórczość. Wszystko to należy realnie wcielać w życie w całym społeczeństwie, jako jedno z najważniejszych kierunków działań partii i państwa. Należy szanować i ochraniać wszystkie rodzaje pracy, pożytecznej dla narodu i społeczeństwa. Zarówno fizyczna, jak i umysłowa, zarówno prosta, jak i złożona praca, krótko mówiąc, wszystkie rodzaje pracy, przynoszące korzyść naszej socjalistycznej modernizacji są sprawą honoru i zasługują na uznanie i szacunek. Całą przedsiębiorczą działalność chińskich i zagranicznych inwestorów należy popierać w procesie naszego budownictwa. Należy ochraniać wszystkie legalne dochody, pochodzące z pracy, jak i nie pochodzące z pracy. Nie wolno w sposób uproszczony przyjmować jako kryterium dla określenia politycznej postępowości albo też zacofania ludzi, to czy posiadają majątek, a jeśli tak, to ile majątku. Tutaj przede wszystkim należy patrzeć na to, jacy oni są pod względem swojej postawy ideowo-politycznej i jak realnie postępują, jak pojawił się u nich majątek, jak nim się rozporządzają i jak go

wykorzystują, jaki wkład wnoszą swoją własną pracą w sprawę socjalizmu z chińską specyfiką. Ważnym jest formowanie poglądów i mechanizmu innowacyjności zgodnych z podstawowym ekonomicznym systemem początkowego socjalizmu. Należy stwarzać taką społeczną atmosferę, która zachęcałaby ludzi do rozpoczynania swojej działalności i pomagała im w osiągnięciu sukcesu. Krótko mówiąc, należy dawać swobodę po to, aby wszystkie rodzaje pracy, wiedzy, techniki, zarządzania i kapitału chciały wykazywać swoją siłę życiową, aby wszystkie źródła społecznego bogactwa tryskały w pełni dla dobra narodu.

W toku budowy socjalizmu z chińską specyfiką podstawowe interesy całego narodu chińskiego są wspólne, a stosunki pomiędzy różnymi konkretnymi interesami, a także wewnętrzne sprzeczności można regulować na tej właśnie bazie. Podstawowy nacisk przy opracowywaniu i realizacji partyjnego kursu i polityki należy kłaść na to, aby reprezentować podstawowe interesy najszerzych warstw narodu, prawidłowo odzwierciedlać i uwzględniać interesy różnych warstw mas ludowych, a tym samym pobudzać cały naród do śmiałego marszu naprzód ku ogólnemu dobrobytowi. Powinniśmy ochraniać życiodajną siłę rozwoju w rozwiniętych rejonach, priorytetowych gałęziach i tych wszystkich, którzy wcześniej od innych stali się zamożnymi dzięki swojej nielekkiej pracy i legalnej działalności gospodarczej, zachęcając ich do aktywnego tworzenia dóbr społecznych, a co jest jeszcze ważniejsze, przykładać poważne znaczenie i troszczyć się o niedorozwinięte rejony, gałęzie i ludzi, przeżywających dosyć duże trudności, a w szczególności zabezpieczać podstawowymi środkami żywymi ludzi przeżywających materialne trudności, aktywnie pomagać im w znalezieniu pracy i poprawie warunków życia, aby oni na sobie odczuwali ciepło socjalistycznego społeczeństwa.

4. Przetwarzając w życie ważne idee potrójnej reprezentacji koniecznym jest, aby w duchu reformy posuwać naprzód działalność partyjną i nieustannie wlewać nową energię w organizm naszej partii. Udzielanie wielkiej uwagi własnemu budownictwu i nieustanne jego wzmacnianie, to jedno z najcenniejszych działających środków, z pomocą których nasza partia przekształcała się z małej w wielką, ze słabej w silną i nieustannie szła ku swojej dojrzałości, podnosząc się po niepowodzeniach i przezwyciężając trudności. Jeśli uogólnić 80-letnie historyczne doświadczenia partii, to najważniejsze z nich polega na tym, że jej działalność należy prowadzić zgodnie z jej polityczną linią i wokół jej centralnego zadania i powinna się ona wzmacniać z punktu widzenia swego ogólnego celu i nieustannie podnosić twórcze możliwości, cementując siłę i zdolność bojową partii.

Stała samokontrola w świetle wymogów rozwoju epoki, umacnianie i udoskonalanie siebie samych zgodnie z duchem reformy, to podstawowa gwarancja tego, że nasza partia zawsze zachowa swoją prawdziwą istotę jako marksistowska polityczna partia, nigdy nie oderwie się od narodu i będzie pełna wrzającej energii. Konieczna jest umiejętność uogólniania doświadczenia z osiąganych sukcesów, a jednocześnie zapamiętywania nauk wynikających z niepowodzeń. Należy prowadzić masy za sobą przy pomocy opracowywania i realizacji prawidłowej teorii i linii i jednocześnie naładowywać się energią dla posuwania sprawy naprzód na podstawie ich praktycznej twórczości i wymogów rozwoju. Poznać i zmieniać świat obiektywny i jednocześnie organizować i prowadzić kadry i członków partii na wzmocnienie przekształceń poprzez praktykę swojego własnego subiektywnego świata. W świetle właśnie takich wymogów należy realizować jedność w obronie podstawowych założeń marksizmu wraz z pobudzaniem teoretycznej innowacji, zachować najlepsze partyjne tradycje, łącznie z rozwojem ducha epoki, umacniać klasową bazę partii wraz z rozszerzaniem masowej bazy, a wszystko po to, aby uczynić naszą partię mocnym kierowniczym jądrem, które jest w pełni mocne ideologicznie, politycznie, organizacyjnie i stale znajduje się w awangardzie epoki, prowadzi za sobą naród w mężnym posuwaniu się naprzód zwartymi szeregami.

Tak więc, ważne idee potrójnej reprezentacji – to idee, które rozwijają się i kroczą naprzód i nasza partia powinna na podstawie stałego i wciąż nowego wyzwania świadomości, stałego nowego rozwijania teorii i stałej nowej twórczości realizować w toku praktyki te idee we wszystkich dziedzinach socjalistycznej modernizacji i we wszystkich aspektach partyjnego budownictwa, a tym samym zawsze kroczyć razem z epoką i dzielić los narodu.

III. Zadania w zakresie wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa

Wspólnymi wysiłkami partii i wielonarodowościowego ludu naszego kraju pomyślnie wykonaliśmy zadania pierwszego i drugiego etapu trójetapowej strategii modernizacji, życie narodu, ogólnie biorąc, podniosło się do poziomu średniej zamożności. Jest to wielkie zwycięstwo socjalistycznego ustroju, nowy okres historii rozwoju chińskiego narodu.

Jednak koniecznym jest spostrzeganie tego, że obecnie znajdujemy się i długo jeszcze będziemy się znajdować na początkowym etapie socjalizmu. Średnia zamożność, którą obecnie osiągnęliśmy, wciąż jest na niskim poziomie, wciąż nie jest jeszcze wszechstronna i rozwija się skrajnie nierównomiernie. Sprzeczność pomiędzy stale rosnącymi materialnymi i kulturalnymi potrzebami narodu a zaoferowaną społeczną produkcją nadal pozostaje główną sprzecznością naszego społeczeństwa. Siły wytwórcze, nauka, technika i oświata są u nas wciąż względnie zaoferowane, droga uprzemysłowienia i modernizacji wciąż jest długa. Dwoista, to znaczy miejsko-rolnicza struktura naszej gospodarki jeszcze się nie zmieniła. Tendencja do rozszerzania się międzyregionalnych różnic wciąż jeszcze nie została zatrzymana, biednej ludności wciąż jest dużo. Ogólna liczba ludności nadal rośnie, podwyższa się udział ludzi starych, wzmacnia się nacisk w zakresie zatrudnienia i ubezpieczeń społecznych. Z każdym dniem coraz bardziej odczuwalną staje się sprzeczność pomiędzy środowiskiem ekologicznym i zasobami naturalnymi z jednej strony, a społeczno-ekonomicznym rozwojem z drugiej. Nadal znajdujemy się w obliczu nacisku ekonomicznego, naukowo-technicznego i innych rodzajów przewagi krajów rozwiniętych. Wciąż jeszcze niedoskonałe są ekonomiczne i inne systemy zarządzania. W dziedzinie reformowania demokracji i porządku prawnego, ideowo-moralnego i innych rodzajów budownictwa, wciąż jeszcze występują problemy, których nie wolno ignorować. Dla umocnienia i podniesienia osiągniętego obecnie poziomu średniej zamożności wciąż jeszcze potrzebne będą niełatwe i długie wysiłki.

Patrząc na całość spraw należy powiedzieć, że pierwsze 20 lat XXI wieku to dla nas okres najważniejszych strategicznych szans, za które koniecznie trzeba się mocno uchwycić i które stworzą nam możliwość działania wielu rzeczy. Zgodnie z zadaniami rozwoju, nakreślonymi przez XV zjazd na okres do 100-letniego jubileuszu naszej partii i na okres do stulecia od dnia utworzenia nowych Chin, w ciągu pierwszego 20-lecia obecnego wieku powinniśmy, skupiając siły, rozwinąć na korzyść ludności przekraczającej miliard osób wszechstronne budownictwo średniozamożnego społeczeństwa na wyższym poziomie, takiego społeczeństwa, które charakteryzuje się bardziej rozwiniętą gospodarką, doskonałą demokracją, bardziej przodującą nauką i oświatą, bardziej kwitnącą kulturą, głębszą harmonią i bardziej zabezpieczonym życiem narodu. Jest to konieczny etap rozwoju w realizacji strategicznych zadań 3-go kroku modernizacji, łączącego następne z poprzednimi, decydujący etap udoskonalania socjalistycznej gospodarki rynkowej i rozszerzania otwartości na świat zewnętrzny. Dzięki budownictwu na tym etapie i dalszym wysiłkom w ciągu kilku dziesięcioleci można będzie w połowie obecnego wieku zakończyć w zasadzie modernizację i przekształcić nasz kraj w bogate, potężne, demokratyczne i cywilizowane socjalistyczne mocarstwo.

Zadania wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa polegają na tym, ażeby:

- na podstawie strukturalnej optymalizacji i podniesienia efektywności, postarać się zwiększyć do 2020 roku PKB czterokrotnie w stosunku do 2000 r.;
- znacznie zwiększyć łączną potęgę kraju i naszą międzynarodową konkurencyjność,
- zrealizować w zasadzie uprzemysłowienie;
- stworzyć doskonały system socjalistycznej gospodarki rynkowej i bardziej żywotny i otwarty system ekonomiczny;
- należy znacznie podnieść udział ludności miejskiej i stopniowo zlikwidować tendencję do powiększania się różnic pomiędzy przemysłem i rolnictwem, miastem i wsią i poszczególnymi regionami;

- udoskonalić system ubezpieczeń społecznych i zwiększyć udział zatrudnienia w ogólnych zasobach pracy;
- powszechnie powiększać majątek rodzin i zapewnić narodowi bardziej zamożne życie.
- udoskonalić socjalistyczną demokrację, pełniej wprowadzać socjalistyczny porządek prawny, wszechstronnie realizować podstawową strategię zarządzania krajem na bazie prawa, praktycznie zapewnić poszanowanie i gwarantowanie politycznych, ekonomicznych i kulturalnych praw i interesów narodu. W sposób istotny udoskonalić demokrację oddolną, poprawić porządek społeczny, zapewnić narodowi spokojne życie i pokojową pracę;
- należy znacznie podnieść poziom ideowo-moralny, naukowo-kulturalny, jakości fizycznej i zdrowotnej całego narodu, stworzyć stosunkowo dobry nowoczesny system oświaty, system naukowo-technicznej i kulturalnej innowacji, system ogólnonarodowej fizycznej zaprawy, a także pomocy medycznej i całej ochrony zdrowia. Należy dać narodowi możliwość uzyskania dobrego wykształcenia, wprowadzić w pełni ogólne wykształcenie na poziomie starszych klas szkoły średniej, zlikwidować analfabetyzm. Stworzyć społeczeństwo kształcące się, w którym wszyscy się uczą i to przez całe życie, pobudzać wszechstronny rozwój osobowości człowieka.
- nieustannie powiększać nasze możliwości zapewnienia długotrwałego rozwoju, ulepszać środowisko naturalne, poważnie zwiększać efektywność wykorzystania zasobów, stwarzać warunki dla harmonijnego współżycia z przyrodą i prowadzić całe społeczeństwo na drogę cywilizacyjnego rozwoju, który zapewni rozwój produkcji, zamożne życie i zachowanie ekologii w doskonałym stanie.

Zadania wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa, postawione przez nasz zjazd, to zadania wszechstronnego rozwoju socjalistycznej gospodarki, polityki i kultury o chińskiej specyfice. Stosownie do przyspieszonego postępu modernizacji i do naszych narodowych realiów, do rzeczywistego stanu modernizacji i do nadziei narodu, mają one niezwykle ważne znaczenie. Dla wykonania tych wszystkich bojowych zadań partii w nowym okresie nowego wieku potrzebne jest nowe myślenie w dziedzinie rozwoju, w dziedzinie reformy-nowy przełom, a w sferze otwarcia – stworzenie nowej sytuacji. Tak więc we wszystkim potrzebne są nowe działania. Wszystkie dziedziny i urzędy powinny stosownie do realnej sytuacji podejmować skuteczne działania dla uczciwego wykonania tych zadań. Tam, gdzie pozwolą na te warunki, dopuszczalny jest jeszcze szybszy rozwój, ażeby na podstawie wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa zrealizować wcześniej od innych podstawową modernizację. Można z pełnym przekonaniem powiedzieć, że wraz z wypełnieniem zadań wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa, nasza Ojczyzna stanie się bardziej kwitnąca i potężna, życie narodu bardziej szczęśliwe i piękniejsze, a socjalizm o chińskiej specyfice silniej zademonstruje swoje ogromne zalety.

IV. Polityka ekonomiczna i reforma systemu ekonomicznego

Najważniejszym w wszechstronnym budownictwie średniozamożnego społeczeństwa jest nieustanne wyzwalanie i rozwój społecznych sił wytwórczych przy niezmienniej dominacji ekonomicznego budownictwa. Zgodnie z nowymi tendencjami światowego ekonomicznego i naukowo-technicznego rozwoju oraz wymogami nowego etapu naszej gospodarki, podstawowe zadania ekonomicznego budownictwa i reformy w pierwszym dwudziestoleciu nowego wieku zawierają w sobie: udoskonalenie systemu socjalistycznej gospodarki rynkowej, pobudzanie strategicznego uregulowania struktury ekonomicznej, realizację podstaw uprzemysłowienia, wszechstronny postęp w informatyzacji i przyspieszenie procesu modernizacji przy zachowaniu długotrwałego, szybkiego i zdrowego rozwoju gospodarki narodowej i nieustannego podnoszenia poziomu życia ludności. W pierwszym dziesięcioleciu należy w pełni wykonać dziesiąty plan pięcioletni i bojowe zadania na okres do roku 2010, a tym samym

znacznie podnieść ogólne ilościowe wskaźniki gospodarcze, łączną potęgę kraju i poziom życia ludności, założyć mocny fundament dla rozwoju na szerszą skalę w drugim dziesięcioleciu.

1. Idąc po drodze uprzemysłowienia nowego typu, należy wszechstronnie realizować strategię rozwoju kraju przy pomocy nauki i wykształcenia oraz strategię zapewnienia długotrwałego rozwoju. Realizacja uprzemysłowienia nadal pozostaje najtrudniejszym historycznym zadaniem w procesie naszej modernizacji. Ponieważ informatyzacja stanowi nieuchronny wybór w dziele przyspieszenia uprzemysłowienia i modernizacji naszego kraju, nadal konieczne jest pobudzanie uprzemysłowienia przy pomocy informatyzacji, a informatyzacji przy pomocy uprzemysłowienia, przecieranie dróg dla uprzemysłowienia nowego typu z jego wysokim nasyceniem zdobyczami naukowo-technicznymi, z wysoką techniczną efektywnością, z niską zasobochłonnością, z niską szkodliwością dla środowiska i z możliwościami pełnego zużytkowania naszej przewagi w ludzkich zasobach.

Ważnym jest, aby drogą pobudzania optymalizacji i podniesienia klasy struktur produkcyjnych formować układ produkcyjny, na czele którego znajdowałyby się dziedziny oparte na nowych i wysokich technologiach, oporami byłyby dziedziny bazowe i budowy maszyn, a dziedziny usługowe rozwijałyby się w pełni. Należy zapewniać priorytetowy rozwój przemysłu informacyjnego, szeroko stosować informacyjne technologie w sferze ekonomicznej i socjalnej. Należy intensywnie rozwijać dziedziny wysokiej techniki, które odgrywają ważną rolę w przyspieszeniu rozwoju gospodarki, pozwalając na dokonanie przełomu, należy zrealizować rekonstrukcję tradycyjnych dziedzin produkcji przy pomocy nowych, wysokich i przodujących oraz dających się praktycznie zastosować technologii, wszechstronnie rozwijać gałęzie produkujące maszyny i urządzenia, nadal wzmacniać budowę infrastruktury, przyspieszać rozwój współczesnych usług, powiększać udział usług w gospodarce. Należy prawidłowo ustalać proporcje rozwoju pomiędzy dziedzinami wysokiej technologii a tradycyjnymi, o dużej chłonności kapitałowo-technicznej z jednej strony i pracochłonnymi z drugiej strony, pomiędzy ekonomiką realną i wirtualną.

Krocząc po drodze uprzemysłowienia nowego typu, niezbędnym jest wyjawiać ważną rolę nauki i techniki, jako głównej siły wytwórczej i kłaść nacisk na podniesienie jakości i efektywności rozwoju ekonomicznego drogą naukowo-technicznego postępu i podniesienia jakości pracowników. Należy wzmacniać badania fundamentalne w dziedzinie wysokich technologii oraz integrację na poziomie systemów, realizować skoki w rozwoju techniki. Należy popierać naukowo-techniczne innowacje, opanowywać najważniejsze technologie i umożliwiać otrzymywanie całego szeregu wyników z samodzielnej własności intelektualnej w kluczowych dziedzinach i w szeregu najnowszych dziedzin naukowo-technicznego rozwoju. Należy pogłębiać reformę systemu nauki, techniki i wykształcenia, wzmacniać ich więzi z gospodarką, udoskonalać system usług naukowo-technicznych, przyspieszać przemianę osiągnięć naukowo-technicznych w realne siły wytwórcze, rozwijać formowanie państwowego systemu innowacji. Wyjawiając rolę finansowania przedsiębiorstw nowatorskich, stwarzać mechanizm operowania kapitałem i skupiania specjalistów, pobudzający naukowo-techniczne nowatorstwo i inicjatywę oraz doskonalić zasady ochrony własności intelektualnej. Należy udzielać więcej uwagi zapewnieniu długotrwałego rozwoju i konsekwentnie trzymać się podstawowej państwowej polityki planowego przyrostu urodzin, ochrony otaczającego środowiska i zasobów przyrodniczych, ustabilizować stopę urodzin na niskim poziomie. W sposób rozumny zagospodarowywać i oszczędnie wykorzystywać zasoby naturalne. W sposób nie cierpiący zwłoki rozwiązywać problemy niedostatku wodnych zasobów w szeregu regionach i budować obiekty, służące przerzutowi części zasobów południowych rzek na północ kraju. Opanowywać zasoby morskie i kompleksowo uporządkować wszystkie zasoby krajowe, umacniać w całym społeczeństwie świadomość potrzeby ochrony środowiska i właściwie realizować ochronę środowiska ekologicznego i budownictwo ekologiczne.

2. Należy zapewnić pełny rozkwit gospodarki wsi i przyspieszać proces urbanizacji. Kompleksowe planowanie socjalno-ekonomicznego rozwoju miasta i wsi, stworzenie nowoczesnego rolnictwa, rozwój gospodarki wsi i zwiększenie dochodów chłopskich, to ważne zadania budownictwa średniozamożnego społeczeństwa. Należy wzmacniać bazową rolę agrarnego sektora, pobudzać strukturalne uregulowanie

rolnictwa i gospodarki wsi, ochraniać i powiększać kompleksowo moce produkcji zbóż, poprawiać system zabezpieczenia trwałej jakości produkcji rolniczej, wzmacniać rynkową konkurencyjność rolnictwa. Należy intensywnie pobudzać przechodzenie rolnictwa na zasady przemysłowe, podnosić stopień zorganizowania chłopów przy ich wychodzeniu na rynek i kompleksową efektywność sektora rolnego. Należy rozwijać gałęzie przemysłu, zajmujące się przetwórstwem produkcji rolnej, umacniać gospodarkę powiatów. Należy opanowywać rynki wiejskie, ożywiać obrót rolniczy, udoskonalać system rynków rolniczych.

Przemieszczanie nadmiaru siły roboczej do nierolniczych dziedzin i do miast, to nieuchronna tendencja uprzemysłowienia i modernizacji. Konieczne jest stopniowe podnoszenie poziomu urbanizacji, zapewniając przy tym harmonijny rozwój dużych, średnich i małych miast, jak również osiedli miejskiego typu, przecierając drogi dla urbanizacji o chińskiej specyfice. Rozwój takich osiedli należy realizować na bazie istniejących centrów powiatowych i osiedli, będących jednostkami administracyjno-terytorialnymi i posiadających odpowiednie warunki, na podstawie naukowego planowania i racjonalnego rozmieszczenia, łącząc to z rozwojem osiedlowo-powiatowych przedsiębiorstw i usługowych dziedzin na wsi. Trzeba zlikwidować wszystkie struktury i przepisy przeszkadzające urbanizacji i przeprowadzać wiejską siłę roboczą drogą rozumnej i zdyscyplinowanej migracji.

Należy konsekwentnie trzymać się podstawowej polityki partii na wsi, stale wzmacniać i nieustannie udoskonalać system dwupoziomowego gospodarowania, oparty na rodzinnej dzierżawie i łączący centralizację z decentralizacją. Tam gdzie istnieją na to warunki, dopuszczalne jest zgodnie z prawem praktykowanie dobrowolnego i odpłatnego odstępowania praw na dzierżawę ziemi, zezwalając na jej przemieszczanie i stopniowo rozwijać gospodarowanie na dużą skalę. Należy bezwzględnie traktować chłopskie gospodarstwa jako podmioty rynku, pobudzać innowacje w gospodarczym systemie wsi, powiększać siłę kolektywnej gospodarki, formować i udoskonalać system uspołecznionych usług dla sektora agrarnego, zwiększać skalę nakładów i pomocy rolnictwu, przyspieszać jego naukowo-techniczny postęp i budownictwo infrastruktury na wsi. Ulepszać usługi finansowe na wsi. Kontynuować reformę podatków i składek na wsi, obniżać obciążenia chłopów, ochraniać ich interesy.

3. Intensywnie posuwać naprzód zagospodarowanie na wielką skalę zachodnich regionów kraju, pobudzać harmonijny rozwój regionalny gospodarki.

Realizacja strategii rozwoju zachodnich regionów kraju na wielką skalę dotyczy rozwoju całych Chin, zespolenia narodowości i stabilności pogranicznych regionów. Tu ważnym jest, aby zakładać mocny fundament, z dobrą wolą posuwać sprawę naprzód i kłaść nacisk na budowę dobrej infrastruktury i ochrony środowiska naturalnego, aby posunięcia nadchodzącego dziesięciolecia nabrały charakteru przełomu. Należy aktywnie rozwijać specyficzne najważniejsze dziedziny produkcji i popierać zagospodarowanie stref priorytetowych. Należy zapewniać rozwój w tych regionach nauki, techniki i oświaty, przygotowywać specjalistów z różnych dziedzin i prawidłowo ich wykorzystywać. Państwo powinno szeroko pomagać zachodnim regionom w dziedzinie inwestowania poprzez politykę podatkową, przekazy finansowych płatności itd., stopniowo tworzyć stałe trwałe kanały środków pieniężnych dla zagospodarowania zachodnich regionów. Należy zwracać szczególną uwagę na poprawę warunków inwestowania, skierowywać zagraniczny i krajowy kapitał do udziału w zagospodarowaniu zachodnich regionów kraju. Z kolei zachodnie regiony powinny w większej mierze wyzwać świadomość, zwiększać możliwości rozwoju własnymi siłami i w procesie reformy i otwarcia układać sobie nowe drogi dla przyspieszonego rozwoju.

Centralne regiony powinny przyspieszać dynamikę strukturalnego uregulowania i pobudzać przy tym przechodzenie rolniczego sektora na zasady przemysłowe. Należy przekształcać tradycyjne rodzaje produkcji, popierać nowe ośrodki ekonomicznego rozwoju, przyspieszać proces uprzemysłowienia i urbanizacji. Wschodnie regiony powinny przyspieszyć podnoszenie klasy swoich struktur produkcyjnych, rozwijać nowoczesne rolnictwo i rodzaje produkcji, oparte na nowych i wysokich technologiach. Przemysł przetwórczy i maszynowy z wysoką wartością dodaną powinien zapewniać dalszy rozwój gospodarki, kierowanej na rynki zagraniczne. Należy popierać specjalne strefy ekonomiczne i nowy

szanghajski region PUDONG dla wyprzedzającego posuwania się naprzód w dziedzinie instytucjonalnej innowacji, rozszerzania otwarcia i w drugih dziedzinach. Należy pomagać północno-wschodniemu regionowi i innym bazom przemysłowym w przyspieszeniu ich uregulowania i rekonstrukcji, popierać rozwój uzupełniających rodzajów produkcji w miastach i regionach, zajętych głównie wydobywaniem pożytecznych kopalin, przyspieszać rozwój dawnych rewolucyjnych baz oporu i regionów zamieszkiwanych przez mniejszości narodowe, a ponadto państwo powinno zwiększyć swoją pomoc dla głównych regionów o nadwyżkowej produkcji rolnej. Należy wzmacniać ekonomiczną wymianę i współpracę pomiędzy wschodnimi, centralnymi i zachodnimi regionami, zapewniając przy tym wzajemne uzupełnianie się posiadanymi przewagami i wspólny rozwój, należy tworzyć strefy i obszary rozwoju ekonomicznego z własną specyfiką.

4. Nadal zachowywać i udoskonalać podstawowy system ekonomiczny, pogłębiać reformę systemu zarządzania majątkiem państwowym. Tu trzeba będzie w świetle wymogów wyzwolenia i rozwoju sił wytwórczych zachować i udoskonalać podstawowy system ekonomiczny wspólnego rozwoju różnych sektorów gospodarki, przy dominacji sektora własności uspołecznionej. Jest niezbędnym, po-pierwsze, bez żadnych wahań umacniać i rozwijać sektor uspołeczniony. Rozwój i umocnienie gospodarki państwowej, jej kontrola nad kierowniczymi dziedzinami gospodarki narodowej, odgrywa kluczową rolę w rozwijaniu przewag socjalistycznego ustroju, wzmocnieniu naszej siły ekonomicznej, potencjału obronnego i scementowania narodu, a kolektywna gospodarka, jako ważna część uspołecznionego sektora odgrywa ogromną rolę w realizacji ogólnej zamożności.

Po drugie, należy bez żadnych wahań popierać, podtrzymywać i ukierunkowywać rozwój nie-uspołecznionego sektora gospodarki. Ten sektor ze swoją indywidualną, prywatną i innymi formami ekonomicznej działalności odgrywa, jako ważna część socjalistycznej gospodarki rynkowej, istotną rolę w pełnej mobilizacji aktywności wszystkich kręgów społeczeństwa i w przyspieszaniu rozwoju sił wytwórczych.

I na koniec, po-trzecie, w toku socjalistycznej modernizacji ważnym jest zachowanie dominacji własności uspołecznionej, łącznie z pobudzaniem rozwoju nieuspołecznionego sektora gospodarki i ani jednego ani drugiego nie wolno sobie przeciwstawiać. Wszystkie sektory gospodarki w pełni mogą w procesie rynkowej konkurencji rozwijać swoje przewagi, wzajemnie się pobudzać i wspólnie rozwijać.

Dalsze uregulowanie rozmieszczenia i struktury gospodarki państwowej, reforma systemu zarządzania majątkiem państwowym, to ważne zadania pogłębienia reformy ekonomicznego systemu. Przy założeniu zachowania państwowej własności należy w pełni przejawiać aktywność zarówno w centrum, jak i lokalnie. Państwo powinno wprowadzić odpowiednie ustawy i normy prawne, a wraz z tym taki system zarządzania majątkiem państwowym, dzięki któremu centralne i lokalne rządy będą mogły w imieniu państwa wypełniać swoje obowiązki, jako wnoszące kapitał i władać prawami i interesami właścicieli. Innymi słowami należy wprowadzić system jednoczący prawa, obowiązki i odpowiedzialność, łączący razem zarządzanie majątkiem, ludźmi i sprawami. Obowiązki wnoszącego kapitał w stosunku do wielkich przedsiębiorstw państwowych, infrastruktury, najważniejszych rodzajów zasobów naturalnych itd., które stanowią sobą kierownicze szczyty gospodarki narodowej i dotyczą bezpieczeństwa państwa, będzie w imieniu państwa wykonywać rząd centralny. W stosunku zaś do pozostałego majątku państwowego, obowiązki wnoszącego kapitał będą wykonywać w imieniu państwa rządy lokalne. Również lokalne prowincjonalne i miejskie (okręgowe) rządy będą powoływać organy do zarządzania majątkiem państwa. Będzie się nadal prowadzić poszukiwanie efektywnych systemów i form eksploatacji majątku państwowego. Rządy wszystkich szczebli powinny ściśle trzymać się ustaw i norm prawnych, dotyczących zarządzania majątkiem państwowym, zachowywać rozdział pomiędzy funkcjami administracyjnymi organów a funkcjami przedsiębiorstw, realizować rozdział pomiędzy prawem własności a prawem gospodarowania, stwarzać przedsiębiorstwom możliwość samodzielnej pracy na zasadach samofinansowania, zapewniać zachowanie i wzrost wartości majątku państwowego.

Przedsiębiorstwa państwowe stanowią ostoję naszej gospodarki narodowej. Ważnym jest, aby pogłębiać ich reformę, prowadzić dalsze poszukiwania różnorodnych form prawidłowej działalności uspo-

lecznionej, a w szczególności państwowej własności, należy popierać ze wszelkich miar innowacje przedsiębiorstw w zakresie strukturalnej, technologii i zarządzania. Za wyjątkiem bardzo małej liczby przedsiębiorstw, funkcjonujących wyłącznie na kapitale państwowym, należy intensywnie wdrażać przedsiębiorstwa akcyjne i rozwijać mieszane sektory gospodarki. Ważnym jest realizowanie pluralizacji podmiotów inwestujących, przy czym kontrolny pakiet akcji najważniejszych przedsiębiorstw powinien znajdować się ręką państwa. Niezbędny jest, aby w świetle wymogów reżymu pracy nowoczesnych przedsiębiorstw kontynuować reformę prowadzącą do przechodzenia wielkich i średnich przedsiębiorstw państwowych na normowany reżym kompanii, udoskonalać strukturę zarządzania osób prawnych. Posuwać naprzód reformę monopolu gałęziowych i aktywnie wdrażać mechanizm konkurencji. Za pośrednictwem rynku i kierowania przez państwową politykę, rozwijać wielkie korporacje i bloki makroprzedsiębiorstw, zdolnych do międzynarodowej konkurencji. Nadal stwarzać przestrzeń i swobodę dla średnich i małych przedsiębiorstw państwowych. Pogłębiać reformę przedsiębiorstw o własności kolektywnej i jak poprzednio, udzielać poparcia i pomocy w rozwoju różnorodnych form przedsiębiorstw kolektywnych.

Należy w pełni wyjawiać ważną rolę indywidualnej, prywatnej i pozostałych nieuspołecznionych form własności w pobudzaniu rozwoju ekonomicznego, zwiększaniu zatrudnienia i w ożywianiu rynku. Należy rozszerzać dla niepaństwowego kapitału w kraju sferę wchodzenia na rynek i przy pomocy odpowiednich działań w dziedzinie inwestowania, nagromadzania środków, opodatkowania, zasad wykorzystania ziemi i handlu zagranicznego zapewniać sprawiedliwą konkurencję. Na podstawie ustaw wzmacniać kontrolę i zarządzanie, pobudzać zdrowy rozwój nieuspołecznionego sektora gospodarki. Udoskonalać system prawny ochrony własności prywatnej.

5. Ulepszać nowoczesny system rynkowy, wzmacniać i udoskonalać makroregulowanie i kontrolę. Ważnym jest, aby zdecydowanie rozwijać bazową rolę rynku w rozmieszczaniu zasobów, ulepszać jednolity nowoczesny system rynkowy z jego otwartością, konkurencją i zdyscyplinowaniem. Posuwać naprzód reformę, otwarcie i trwały rozwój rynku kapitału. Rozwijać rynki własności ziemi, rynki siły roboczej, technologii itd. Stwarzać takie warunki, dzięki którym różne kategorie podmiotów rynku będą mogły na równych zasadach wykorzystywać czynniki produkcji. Pogłębiać reformę systemu wymiany i zabezpieczać rozwój jego nowoczesnych form. Ulepszać i porządkować w trybie normatywnym gospodarkę rynkową, wdrażać społeczne zaufanie do nowoczesnej gospodarki rynkowej, pokonywać gałęziowy monopolizm i regionalne blokowanie, pobudzać swobodny obrót towarów i czynników produkcji na rynkach krajowych.

Niezbędny jest udoskonalanie państwowych funkcji w dziedzinie ekonomicznego regulowania, rynkowej kontroli, społecznego zarządzania i obsługi, należy ograniczać i normować wydawanie administracyjnych zezwoleń, uznawać wspomaganie rozwoju ekonomicznego, zwiększanie zatrudnienia ludności, stabilizację cen towarów i utrzymanie bilansu płatniczego, jako główne zadania makroregulacji i kontroli. Rozszerzanie popytu wewnętrznego – to podstawowy punkt wyjściowy rozwoju naszej gospodarki w ciągu długiego okresu czasu. Ważnym jest to, aby nadal trzymać się kursu na rozszerzanie popytu wewnętrznego i realizować makroekonomiczną politykę, odpowiadającą wymogom sytuacji. Należy regulować relacje pomiędzy inwestycjami a spożyciem, stopniowo zwiększać udział spożycia w produkcie krajowym brutto, udoskonalać system makroregulacji i kontroli, koordynujący pomiędzy sobą plany państwowe, politykę finansową, pieniężną oraz inne, rozwijać regulującą rolę dźwigni ekonomicznych. Należy pogłębiać reformę systemu finansowego, podatkowego i bankowego, a także systemu inwestowania i akumulacji kapitału. Należy udoskonalać system opracowywania budżetu i jego kontroli, wzmacniać kontrolę nad finansowymi dochodami i wydatkami, uściślać pobór podatków i ich kontrolę, w równym tempie posuwać reformę w dziedzinie urynkwienia stóp procentowych, optymalizować rozmieszczenie zasobów, wzmacniać finansową kontrolę i zarządzanie, zapobiegać i likwidować ryzyko finansowe, tak aby finanse mogły jeszcze lepiej obsługiwać rozwój ekonomiczno-społeczny.

6. Pogłębiać reformę systemu podziału, doskonaląc system ubezpieczeń społecznych. Harmonizacja stosunków podziału dotyka najważniejszych interesów szerokich warstw narodu i uruchomienia ich

aktywności. Dlatego ważnym jest regulować i normować stosunki podziału pomiędzy państwem, przedsiębiorstwami i poszczególnymi osobami. Należy wprowadzić zasadę udziału w podziale, stosownie do ich zasług, takich czynników produkcji, jak praca, kapitał, technologia i zarządzanie, a jednocześnie z tym udoskonalać system różnorodnych form podziału z dominacją podziału według pracy. Konsekwentnie trzymać się priorytetu efektywności z jednoczesnym zachowaniem sprawiedliwości, przy czym jednocześnie z popieraniem ducha ofiarności czynnie realizować politykę podziału i jednocześnie z walką przeciwko nieuzasadnionemu zrównywaniu płac zapobiegać zbyt wielkim różnicom w dochodach. Przy początkowym podziale należy wychodzić z efektywności, rozwijać rolę rynku i zachęcać część ludzi do bogacenia się wcześniej od innych na podstawie uczciwej pracy i legalnej przedsiębiorczości, zaś przy wtórnym podziale kłaść nacisk na sprawiedliwość, wzmacniać regulującą funkcję rządu w podziale dochodów i usuwać zbyt wielkie różnice. Należy normować zasady podziału, rozumnie regulować nadmiernie wysokie dochody nielicznych gałęzi monopolistycznych i odbierać dochody niezgodne z prawem. Przyjmując jako orientację ogólną powszechną zamożność, zwiększać udział kategorii ludzi ze średnimi dochodami, podnosić poziom dochodów ludzi nisko opłacanych.

Tworzenie i doskonalenie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z poziomem ekonomicznego rozwoju, to ważna gwarancja społecznej stabilizacji i długotrwałego spokoju w kraju. Kontynuując łączenie społecznych funduszy z osobistymi rachunkami bankowymi, należy doskonalić system podstawowego ubezpieczenia na starość i podstawowego ubezpieczenia zdrowotnego dla miejskich robotników i urzędników. Należy ulepszać system ubezpieczeń od bezrobocia i system zapewnienia minimum koniecznego do przeżycia dla mieszkańców miast, różnymi możliwymi kanałami zbierać i nagromadzać fundusze ubezpieczeń społecznych. W poszczególnych regionach należy rozumnie określać jego kryteria i poziom w świetle własnych realiów. Ważną sprawą jest rozwijanie, zarówno w mieście jak i na wsi, socjalnej pomocy wzajemnej i społecznej pomyślności, zaś tam, gdzie istnieją na to warunki, wyszukiwać drogi dla stworzenia systemu ubezpieczenia na starość i medycznego ubezpieczenia na wsi oraz zapewnienia mieszkańcom wsi minimum potrzebnego do przeżycia.

7. Kontynuując stosowanie zasady „przyciągania do siebie” w powiązaniu z „własnym wyjściem na za granicę”, wszechstronnie podnosić poziom otwarcia na świat zewnętrzny. Na skutek ekonomicznej globalizacji i w związku z nową sytuacją, która powstała w wyniku naszego wstąpienia do Światowej Organizacji Handlu, powinniśmy w szerszym zakresie, w większej ilości sfer i na wyższym poziomie włączać się do międzynarodowej ekonomicznej i technicznej współpracy i konkurencji, maksymalnie wykorzystywać międzynarodowy i wewnętrzny rynek, optymalizować rozmieszczenie zasobów i rozszerzać przestrzeń dla rozwoju, krótko mówiąc – przy pomocy otwarcia pomagać reformie i rozwojowi.

Ważnym jest szerokie rozwijanie handlu towarami i usługami. Realizując strategię rynkowej dywersyfikacji, rozwijać swoje komparatywne przewagi, utrzymywać za sobą tradycyjne rynki, opanowywać nowe i intensywnie powiększać eksport. Kontynuując dążenie do osiągnięcia sukcesu poprzez podnoszenie jakości, zwiększać zdolność konkurencyjną eksportowanych towarów i serwisu. Optymalizując strukturę importu, kłaść nacisk na przywóz przodujących technologii i urządzeń o kluczowym znaczeniu. Pogłębiać reformę systemu ekonomiki zagranicznego handlu, pobudzać wzrost pluralizmu zagranicznych podmiotów, udoskonalać odpowiednie zasady podatkowe i mechanizm zaliczek handlowych. Ważnym jest, aby w dużej skali przyciągać bezpośrednie inwestycje zagraniczne, podnosić jakość i poziom ich wykorzystania. Stopniowo rozszerzać otwarcie sfery usług. W różnorodnych formach wykorzystywać średnio i długookresowe inwestycje zagraniczne, w powiązaniu ze strukturalnym regulowaniem struktury gospodarki narodowej, reorganizacją i rekonstrukcją przedsiębiorstw państwowych, zachęcać ponadnarodowe korporacje do inwestowania w rolnictwo, przemysł maszynowy, dziedziny oparte na wysokich i nowych technologiach. Ze wszech miar przyciągać zagranicznych specjalistów i intelektualistów o najróżniejszych specjalizacjach. Ulepszając warunki inwestowania, stosować w stosunku do zagranicznych inwestorów nasz narodowy reżym, podnosić przejrzystość aktów normatywnych i polityki państwowej. Realizacja strategii wyjścia na zagranicę to ważny kierunek działań na nowym etapie otwarcia na świat zewnętrzny. Należy zachęcać i popierać przedsiębiorstwa wszystkich

form własności, posiadające komparatywne przewagi, do inwestowania za granicą, pobudzając za pomocą tego eksport towarów i usług i tworząc szereg potężnych ponadnarodowych przedsiębiorstw, a także szeroko znane marki firmowe. Przyjmować aktywny udział w regionalnej i ekonomicznej wymianie i współpracy. W procesie rozszerzania zagranicznych powiązań z wyjątkową uwagą należy strzec bezpieczeństwa ekonomicznego kraju.

8. Ze wszech miar zwiększać zatrudnienie, nieustannie polepszać życie narodu. Zatrudnienie to podstawa podstaw życia narodu. Jego rozszerzanie to nasze ogromne i bardzo niełatwe zadanie, zarówno obecnie, jak i na długotrwały późniejszy okres. Państwo realizuje długotrwałą strategię i politykę pobudzania tworzenia miejsc pracy. Komitety partyjne i rządy wszystkich szczebli są zobowiązane uważać jako swój najważniejszy obowiązek poprawę warunków rozpoczynania działalności i zwiększania miejsc pracy. Należy rozszerzać kanały tworzenia miejsc pracy, aktywnie rozwijać pracochłonne gałęzie. Należy podtrzymywać poprzez państwowe reguły te przedsiębiorstwa, które tworzą nowe miejsca pracy i zatrudniają u siebie uwolniony z pracy personel. Należy pomagać całemu społeczeństwu zmieniać swoje poglądy o wyborze zajęć, wprowadzać różnorodne i giętkie formy zatrudnienia, zachęcać ludzi do samodzielnego poszukiwania pracy i zakładania własnego przedsiębiorstwa. Ważnym jest dokonanie powiązania przygotowania zawodowego z założeniem możliwości znalezienia pracy i odpowiednim systemem usług. Rozszerzać możliwości zawodowe pracowników. Wzmacniać ustawowo kierowanie wykorzystaniem siły roboczej, gwarantować ustawowe prawa i interesy pracujących. Przykładać dużą wagę do bezpieczeństwa produkcji, ochraniać majątek państwowy i bezpieczeństwo narodu.

Podstawowym celem rozwoju gospodarki to podnoszenie poziomu i jakości życia całego narodu. Przed nami stoi zadanie, aby w miarę rozwoju gospodarki ciągle zwiększać dochody ludności miast i wsi, rozszerzać sferę potrzeb, optymalizować jej strukturę i tym samym zaspakajać różnorodne materialne i kulturalne potrzeby ludzi. Niezbędnym jest wzmacniać budownictwo komunalne, poprawiać warunki życia, rozwijać usługi w skali mikroregionów, zapewniać tworzenie pomyślnych warunków bytowych dla ludności. Tworzyć system służby sanitarnej, a także system obsługi medycznej i ochrony zdrowia, odpowiadające warunkom nowej sytuacji, kłaść nacisk na poprawę pomocy medycznej i sanitarnej na wsi, podnosić poziom obsługi medycznej i ochrony zdrowia ludności miast i wsi. Rozwiązywać problemy związane z inwalidztwem. Usilnie kontynuować organizację prac związanych z zagospodarowaniem regionów w trybie pomocy ludności znajdującej się w biedzie, wzmacniać osiągnięte tu sukcesy, pomagając wciąż jeszcze biednej ludności wiejskiej, aby możliwie szybko mogła rozwiązać problemy niedostatku żywienia i odzieży i stopniowo przechodzić do średniego dostatku.

Pomyślne wykonanie zadań budownictwa ekonomicznego i reformy systemu gospodarczego posiada decydujące znaczenie dla przyspieszenia tempa socjalistycznej modernizacji. Jeśli tylko my, cała partia i wszystkie narody kraju, będziemy jednomyślnie prowadzić uporczywą walkę, to potrafimy stworzyć doskonały system socjalistycznej gospodarki rynkowej i uzyskiwać na nowym etapie w nowym wieku długotrwały, szybki i zdrowy rozwój gospodarki narodowej.

V. Demokracja socjalistyczna i reforma systemu politycznego

Rzecz ustrój polityczny demokracji socjalistycznej i stworzenie socjalistycznej kultury politycznej to ważne zadania wszechstronnej budowy średniozamożnego społeczeństwa. Ważnym jest, aby w warunkach zachowania czterech podstawowych zasad, kontynuować aktywnie i jednocześnie rozumnie pobudzać reformę systemu politycznego, rozszerzać socjalistyczną demokrację, poprawiać socjalistyczny porządek prawny, stwarzać socjalistyczne państwo prawne, umacniać i rozwijać polityczne warunki dla pobudzania demokratyzacji i solidarności, śmiałości, stabilności i harmonii.

Nasza partia nieustannie widzi swoje zadanie w realizacji i rozwoju demokracji ludowej. Od początku reformy otwarcia konsekwentnie i bez wahań posuwamy naprzód przekształcanie systemu politycznego, dając silne impulsy dla formowania ustroju politycznego systemu demokracji socjalistycznej.

Przy tym najważniejszym w rozwoju tego ustroju jest organiczne połączenie partyjnego kierownictwa z rolą i pozycją narodu, jako gospodarza kraju i zarządzania państwem na zasadach prawa. Kierownictwo partii stanowi podstawową gwarancję roli narodu jako gospodarza i kierowania krajem według zasad prawa. Rola narodu, jako gospodarza, wynika z samej istoty ustroju politycznego systemu demokracji socjalistycznej, zaś kierowanie krajem według zasad prawa stanowi tę główną strategię, dzięki której partia w imieniu narodu realizuje zarządzanie państwem. Komunistyczna partia Chin, to kierujące jądrem w sprawie rozwoju socjalizmu z chińską specyfiką. Realizowane przez nią kierownictwo oznacza właśnie to, że ona kieruje narodem i pomaga mu być gospodarzem kraju, w jak najszerszej skali mobilizuje i organizuje masy ludowe na kierowanie według zasad prawa państwowymi i społecznymi sprawami, na kierowanie gospodarką i kulturą, na ochronę i realizację ich podstawowych interesów. Konstytucja i jej ustawy stanowią ucieleśnienie jedności partyjnej platformy i woli narodu, należy wszystko czynić zgodnie z prawem, żadnym organizacjom i żadnym osobom nie zezwala się na korzystanie z przywilejów, wykraczających poza konstytucję i prawo.

Reforma systemu politycznego stanowi samodoskonalenie się i rozwój politycznych instytucji socjalizmu. Posuwanie naprzód tej reformy powinno przynieść korzyść wzmocnieniu życiowej energii partii i państwa, wyjawieniu szczególnych cech i przewag socjalistycznego ustroju, pełnej mobilizacji aktywności i twórczego potencjału mas ludowych, ochronie jedności państwa, międzynarodowościowego zespolenia, i społecznej stabilności, pobudzaniu ekonomicznego rozwoju i wszechstronnego postępu społecznego. Jest ważnym, aby wychodząc nadal z naszych własnych narodowych realiów, podsumować nasze praktyczne doświadczenia i jednocześnie uwzględniać korzystne osiągnięcia politycznej kultury ludzkości, ale przy tym w żadnym przypadku nie kopiować modelu politycznego systemu Zachodu. Należy kłaść nacisk na wzmocnienie budownictwa instytucjonalnego i realizować instytucjonalizację, normowanie i formowanie procedur politycznego ustroju socjalistycznej demokracji.

1. Należy zachować i udoskonalać instytucje socjalistycznej demokracji, ulepszać demokratyczne instytucje, tworzyć różnorodne formy demokracji, rozszerzać uporządkowany udział obywateli w sprawach państwowych, gwarantować prawa ludności w zakresie ich udziału w demokratycznych wyborach, łącznie z prawem do demokratycznego opracowywania uchwał, demokratycznego zarządzania i kontroli, zapewniać im szerokie prawa i swobody, szanować i gwarantować prawa człowieka. Należy zachować i doskonalic instytucję Zgromadzeń przedstawicieli ludowych, gwarantować wykonywanie zgodnie z prawem funkcji ich stałych komitetów, lepszą realizację woli narodu w pracy ustawodawczej i rozpracowywaniu uchwał. Należy optymalizować skład Stałego Komitetu Zgromadzeń Przedstawicieli Ludowych, zachować i udoskonalać instytucje wielopartyjnej współpracy i politycznych konsultacji, działające pod kierownictwem komunistycznej partii. Należy umacniać współpracę z demokratycznymi partiami i jeszcze lepiej rozwijać cechy szczególne i przewagi naszego socjalistycznego partyjnego systemu, zgodnie z kursem na długotrwałe współistnienie, wzajemną kontrolę, pełne wzajemne zaufanie i wspólne przeżywanie radości i trosk. Należy gwarantować wyjawienie roli Ludowej Politycznej Rady Konsultacyjnej w politycznych konsultacjach, realizację demokratycznej kontroli, udział w zarządzaniu państwem drogą omawiania spraw państwowych. Należy umacniać i rozwijać jak najszerszy jednolity front patriotyczny, wszechstronnie wcielać w życie politykę narodowościową partii, zachowywać i udoskonalać system autonomii narodowych regionów, umacniać i rozwijać socjalistyczne międzynarodowościowe stosunki równości, zespolenia i wzajemnej pomocy, przyczyniać się do wspólnego rozkwitu i postępu naszego narodu. Wszechstronnie wcielać w życie partyjną politykę swobody wyznawania religii, kierować zgodnie z prawem sprawami religijnymi, aktywnie skłaniać religie do dostosowania się do socjalistycznego społeczeństwa i niezmiennie trzymać się zasady niezależności i samodzielności w swojej działalności. Należy w sposób poważny realizować politykę partii w stosunku do Chińczyków, zamieszkałych za granicą.

Rozwijanie demokracji na dole stanowi bazową pracę w rozwoju demokracji socjalizmu. Ważną sprawą jest ulepszanie funkcjonowania terenowych organizacji samorządowych oraz porządek terenowego demokratycznego zarządzania, udoskonalając przy tym reżim otwartego prowadzenia spraw

i zapewniając ludowi możliwość bezpośredniej realizacji zgodnie z prawem swoich demokratycznych praw, kierować ogólnymi i społecznie użytecznymi sprawami na dole, realizować demokratyczną kontrolę pracowników kadrowych. Jest sprawą ważną doskonalenie autonomii wiejskiej, ulepszanie mechanizmu samorządu mieszkańców na wsi, kierowanego przez organizacje partii na wsi, pełnego sił życiowych i energii. Należy doskonalić autonomię miejskiej ludności, tworząc mikroregiony nowego typu z dobrze zorganizowanym zarządzaniem, atmosferą ucywilizowania, zgody i spokoju. Należy zachować i udoskonalać system demokratycznego zarządzania przedsiębiorstwami i urzędami w postaci zebrań przedstawicieli robotników i urzędników i w innych formach, gwarantować należne prawa i interesy robotników i urzędników.

2. Należy wzmacniać działalność systemu prawnego, nadal przyczyniać się do tego, ażeby istniały prawa, na których można byłoby się oprzeć, ażeby istniejące prawa były bezwzględnie przestrzegane i ściśle wykonywane, ażeby ich naruszanie obowiązkowo pociągało za sobą karę. Ważnym jest, ażeby z uwzględnieniem nowej sytuacji, która powstała w wyniku rozwoju socjalistycznej gospodarki rynkowej oraz wszechstronnego postępu społecznego i po naszym wstąpieniu do Światowej Organizacji Handlu, wzmacniać pracę ustawodawczą, podnosić jej jakość i do 2010 roku stworzyć socjalistyczny system prawny o chińskiej specyfice. Nadal należy przestrzegać zasady równości wszystkich przed obliczem prawa. Należy wzmacniać kontrolę za wykonywaniem praw, pobudzać funkcjonowanie organów administracyjnych na zasadach prawa, przestrzegać sprawiedliwości sądów, podnosić poziom wykonywania praw i tym samym zapewniać w rzeczywistości ich ściśle wykonywanie. Należy chronić jedność i świętość porządku prawnego, zapobiegać i przewyżczać protekcyjność, zarówno lokalną, jak też poszczególnych urzędów. Rozszerzać i normować usługi prawne, aktywnie rozwijać okazywanie pomocy prawnej, wzmacniać propagandę i wychowanie w dziedzinie prawa, podnosić poziom znajomości prawa przez cały naród, ale w szczególności prawną świadomość urzędników państwowych, ich umiejętności pracy zgodnie z prawem. Członkowie partii i pracownicy kadrowi, a tym bardziej kadry kierownicze powinny stanowić wzór przestrzegania Konstytucji i prawa.

3. Należy reformować i udoskonalać metody kierownictwa partii i partyjnego zarządzania. Ich reforma i doskonalenie ogólnie oddziałują na dalsze formowanie politycznego ustroju socjalistycznej demokracji. Kierownictwo partyjne jest przede wszystkim kierownictwem politycznym, ideologicznym i organizacyjnym, takim kierownictwem państwem i społeczeństwem, które jest realizowane przez partię drogą opracowywania najważniejszych kursów i założeń, wysuwania propozycji prawodawczych, rekomendacji pracowników kadrowych na ważne stanowiska, przez ideologiczną propagandę i wykazywanie roli organizacji i członków partii, przez stałą realizację swojego zarządzania na zasadach prawa. Komitety partyjne zaś spełniają rolę kierowniczego jądra w organizacjach na swoim szczeblu. Skupiając swoją uwagę na decydowaniu o ważnych sprawach, okazują one pomoc w uzgodnionym rozwijaniu samodzielnej pracy wszystkim stronom pod warunkiem ich własnej odpowiedzialności. Ważnym jest, aby poważniej przebudować i udoskonalić partyjny roboczy aparat i mechanizm, zgodnie z zasadą, że partia koordynuje działalność wszystkich stron, panując nad całą sytuacją. Należy normować stosunki komitetu partyjnego ze Zgromadzeniami Przedstawicieli Ludowych, z organami rządowymi, Politycznymi Radami Konsultacyjnymi i organizacjami ludowymi. Należy popierać Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych w wykonywaniu ich funkcji na zasadzie prawa, jako organów władzy państwowej, zgodnie z ustaloną procedurą prawną przekształcać platformę partii w wolę państwa, a kandydatury rekomendowane przez organizacje partyjne stawiać na stanowiska kierowników organów władzy państwowej i sprawować nad nimi kontrolę; popierać organy państwowe w wykonywaniu ich obowiązków przewidzianych prawem oraz ich funkcjonowanie na zasadzie prawa. Popierać Polityczne Rady Konsultacyjne w wykonywaniu ich funkcji w dwóch ważnych aspektach: zespolenia i demokracji. Wzmacniać kierownictwo związkami zawodowymi, komunistycznym związkiem młodzieży, federacją kobiet i innymi organizacjami ludowymi, pomagać im rozwijać pracę zgodnie z prawem i ich własnymi statutami, a tym samym stawać się lepszymi pomostami i pasami transmisyjnymi, łączącymi partię z szerokimi masowymi ludowymi.

4. Reformowanie i udoskonalanie mechanizmu opracowywania uchwał to ważna przesłanka pomyślnego wykonania całej i każdej pracy. Należy udoskonalać mechanizm opracowywania uchwał charakteryzujący się głęboką znajomością życia narodu, pełnym wyrażaniem jego woli, szeroką koncentracją jego mądrości i rzeczywiście troskliwym odnoszeniem się do jego sił. Należy pobudzać opracowywanie uchwał na naukowych i demokratycznych zasadach. Wszystkie organy, zajmujące się opracowywaniem uchwał powinny udoskonalać zasady i procedurę rozpracowywania najważniejszych uchwał, stwarzać system sygnalizacji o sytuacji w społeczeństwie i o poglądach narodu, prowadzić zasady ogłaszania społecznych deklaracji i trybu wysłuchiwania argumentacji przedstawicieli społeczności w najważniejszych sprawach, ściśle związanych z interesami narodu, udoskonalać zasady kwalifikowanego doradztwa, wprowadzić tryb uzasadniania uchwał oraz tryb odpowiedzialności za nie, w celach zapobieżenia woluntaryzmowi w procesie ich opracowywania.

5. Należy pogłębiać reformę systemu administracyjnego zarządzania, nadal przekształcać funkcje rządowe, ulepszać metody zarządzania, wprowadzać elektronikę do prac administracyjnych, podnosić ich efektywność i obniżać ich koszty, a tym samym formować prawidłowy i harmonijnie działający system sprawiedliwego, przejrzystego, nieprzekupnego zarządzania administracyjnego o wysokiej efektywności. Ustalać na zasadzie prawa funkcje i kompetencje centrum i organów lokalnych, prawidłowo rozwiązywać problemy pomiędzy urzędami, które są podporządkowane centrum po linii pionowej, a lokalnymi rządami. Zgodnie z zasadami zwartości, unifikacji i operatywności, wymaganiami uzgodnionego opracowywania, wypełniania, a następnie kontroli wypełnienia uchwał, należy kontynuować reformę organów państwowych, a konkretnie naukowo ustalać funkcje urzędów, racjonalnie ustalać administracyjne struktury, optymalizować skład personelu, prawnie ustalać wymogi co do poziomu wykształcenia różnych organów i ich etaty i w ten sposób praktycznie likwidować takie problemy, jak zbędna liczba instancji, krzyżowanie się funkcji, rozdęcie etatów, oderwanie uprawnień od odpowiedzialności, wielostopniowe i wieloosobowe wykonywanie praw. Należy reformować system zarządzania jednostkami gospodarczymi według zasady oddzielenia ich funkcji od funkcji rządowych.

6. Kontynuować reformę sądownictwa. System socjalistycznego sądownictwa powinien gwarantować całemu społeczeństwu bezstronność i sprawiedliwość. Ważnym jest, aby zgodnie z wymogami bezstronności sądownictwa i ścisłej realizacji zasad prawa, udoskonalać strukturalny skład organów sądowniczych, rozgraniczenie ich funkcji i uprawnień oraz system zarządzania. Należy poważniej ulepszać system sądownictwa ze ścisłym określeniem jego praw i odpowiedzialności, z wzajemną koordynacją i wzajemnym samoograniczeniem oraz wysoko efektywnym funkcjonowaniem. Należy instytucjonalnie gwarantować sądom i prokuraturze samodzielne i bezstronne wykonywanie zgodnie z prawem pracy sądowej i prokuratorskiego nadzoru. Należy udoskonalać tryb procesu sądowego w celu ochrony ustawowych praw i interesów obywateli oraz osób prawnych. Należy praktycznie likwidować trudności w wykonywaniu prawa. Należy reformować roboczy mechanizm i system zarządzania ludzkimi, finansowymi i materialnymi zasobami organów sądownictwa, stopniowo oddzielając wykonywanie prac sądowych i prokuratorskiego nadzoru od administracyjnych prac sądownictwa. Należy wzmacniać kontrolę pracy organów sądu, dławić korupcję w ich środowisku. Należy formować armię politycznie wytrwałych, wysoko kwalifikowanych i bezstronnych wykonawców prawa, odznaczających się znakomitą stylem pracy.

7. Należy pogłębiać reformę systemu kadrowego. Ważnym jest, aby usilnie stwarzać taki mechanizm wykorzystania kadr, pełnych życiowych sił i energii, który by pozwolił szeroko i w wielkiej liczbie wybierać zdolnych ludzi, pobudzać ich do maksymalnego wyjawienia swoich zdolności i do pracy zarówno na wysokich jak i niskich stanowiskach, a za pośrednictwem tego mechanizmu przyciągać do działalności partii i państwa nieprzeciętne talenty. Należy reformować i udoskonalać system doboru kadr, ulepszać skład urzędników państwowych, kładąc nacisk na formowanie i uzdrowienie mechanizmu wysuwania kadr, ich naznaczania, zarządzania nimi i kontroli, stawiając sobie za cel przestawić ten system na zasady naukowe, zrealizować jego demokratyzację i instytucjonalizację. Należy rozszerzać prawa członków partii i bezpartyjnych odnośnie zawiadamiania ich co do wysuwania i naznaczania kadr, odnośnie własnego udziału w ich wyborze, własnego wyboru ludzi i realizacji kontroli. Należy uporządkować okresy pełnomocnictw kierowniczych kadr

partii i rządu, tryb ich dymisji i tryb przyciągania do odpowiedzialności za niedopatrzienia i błędy w wykorzystaniu ludzi, udoskonalać tryb dopasowywania urzędowych stanowisk z urzędowymi stopniami pracowników kadrowych, wprowadzać mechanizm popierania i zabezpieczenia tej zgodności. Wynajdować i doskonalić zasady zróżnicowanego zarządzania sprawami kadr organów partyjno-rządowych, jednostek gospodarczych i przedsiębiorstw. Zmieniać i udoskonalać tryb dwoistego zarządzania kadrami. Należy odrzucać poglądy i praktykę doboru i naznaczania kadr według stażu i starszeństwa, pobudzać racjonalne przemieszczanie kadr i aktywnie stwarzać warunki sprzyjające wyjawianiu nieprzeciętnych ludzi.

8. Wzmacniać ograniczanie władzy i kontrolę nad nią. Należy stwarzać taki mechanizm funkcjonowania władzy, który by odznaczał się racjonalną strukturą, naukowym rozmieszczeniem, ścisłą procedurą i zdolnością realizowania efektywnego jej ograniczania oraz wzmacniać kontrolę władzy, poczynając od takich jej ogniw, jak opracowywanie i wykonywanie uchwał, tak ażby władza dana przez naród rzeczywiście była wykorzystywana w jego interesach. Ważnym jest kłaść nacisk na wzmocnienie kontroli kadr kierowniczych i przede wszystkim głównych kierowników, wzmacniać kontrolę zarządzania i wykorzystania zasobów ludzkich, finansowych i materialnych. Wzmacniać kontrolę wewnątrz kolektywów i udoskonalać procedurę przyjmowania uchwał co do najważniejszych spraw i odnośnie naznaczania i dymisjonowania głównych pracowników kadrowych. Przekształcać i doskonalić system kontroli partyjnej dyscypliny, tworzyć i udoskonalać system inspekcji. Wzmacniać kontrolę organów sądowych, a także organów kontroli administracyjnej, organów rewizyjnych i innych urzędów funkcjonalnych. Realizować w różnych formach tryb sprawozdawczości kadr kierowniczych o wykonanej pracy i obowiązków służbowych bez osiągania korzyści materialnych, udoskonalać tryb referowania o najważniejszych sprawach, tryb zadawania pytań i tryb realizacji demokratycznej oceny. Należy poważnie rozszerzać zakres jawności spraw administracyjnych, należy wzmacniać organizacyjną i demokratyczną kontrolę, zwiększać rolę kontroli zewnętrznej i środków masowego przekazu.

9. Należy ochraniać społeczną stabilność. Dla wypełnienia trudnych zadań reformy i rozwoju niezbędnym jest zachowanie harmonijnego i stabilnego środowiska społecznego w ciągu długiego okresu czasu. Komitety partii i rządu wszystkich szczebli powinny z entuzjazmem podchodzić do rozwiązywania praktycznych problemów w pracy i życiu mas ludowych. Ważnym jest, aby na podstawie głębokiej analizy i studiowania z uwzględnieniem różnic w konkretnych warunkach, wzmacniać pracę ideowo-polityczną, prawidłowo stosować ekonomiczne, administracyjne i prawne dźwignie dla właściwego rozwiązywania sprzeczności wewnątrz ludu, a zwłaszcza tych, które dotyczą podstawowych interesów mas i w ten sposób zachowywać sytuację stabilności i zespolenia. Należy wzmocnić pracę w zakresie ochrony prawa, a konkretnie - bezlitośnie uderzyć po wszystkich rodzajach przestępczej działalności, zapobiegać i dławić przestępczą działalność organizacji pseudoreligijnych, zdecydowanie wymiatać wszystkie patologiczne zjawiska społeczne i w sposób pełny gwarantować narodowi bezpieczeństwo życia i własności. Kontynuując prowadzenie walki w połączeniu z profilaktyką, ale z naciskiem na tę ostatnią, praktycznie wykorzystywać wszystkie środki dla kompleksowego zapewniania społecznego bezpieczeństwa, ulepszać zarządzanie społeczeństwem, podtrzymywać dobry społeczny porządek. Wzmacniać ochronę bezpieczeństwa państwa, zachowywać czujność wobec przesączania się zewnętrznych i wewnętrznych wrogich sił, wywrotowej i rozbijackiej działalności.

Ustrój polityczny demokracji socjalistycznej posiada potężną siłą życiową o ogromnych walorach. Komunistyczna Partia Chin i chiński naród pełne są wiary w wybraną przez nich drogę politycznego rozwoju i będą zdecydowanie posuwać naprzód socjalistyczną polityczną działalność o chińskiej specyfice.

VI. Polityka kulturalna i reforma systemu kulturalnego

Wszechstronne budownictwo średniozamożnego społeczeństwa zakłada zarówno wszechstronny rozwój socjalistycznej kultury, jak też stworzenie socjalistycznej duchowej kultury. Zlewając się z ekonomiką i polityką, kultura w obecnym świecie zajmuje coraz ważniejsze miejsce i odgrywa coraz bar-

dzień znaczącą rolę w umacnianiu ogólnej roli państwa. Siła kultury głęboko oddziaływa na siły życiowe narodu, na jej twórcze i cementujące siły. Wszyscy partyjni towarzysze powinni głęboko zrozumieć strategiczne znaczenie polityki kulturalnej i pobudzać rozwój i rozkwit socjalistycznej kultury.

1. Należy mocno przyswoić sobie właściwy kierunek posuwania naprzód przodującej kultury. Rozwój przodującej kultury we współczesnych Chinach oznacza rozwój narodowej, naukowej i masowej kultury socjalistycznej, zwróconej twarzą do modernizacji, do świata, do przyszłości, przy czym takiej, która jest ukierunkowana na nieustanne wzbogacanie duchowego świata człowieka, na umocnienie jego sił duchowych. Niezbędnym jest konsekwentnie się trzymać kierowniczych zasad marksizmu-leninizmu, idei Mao Tse-tunga i teorii Deng Siao-pinga w dziedzinie ideologii i realizować socjalistyczną działalność kulturalną pod przewodnictwem ważnych idei potrójnej reprezentacji. Nadal należy orientować się na służenie narodowi i sprawie socjalizmu, trzymać się kursu na rozkwit stu kwiatów i współzawodnictwo stu szkół, popierać pluralizm, nadal uzbrajać ludzi w naukową teorię, ukierunkowywać ich przy pomocy prawidłowych społecznych poglądów, wyrabiać u nich wysokie moralne cechy, podnosić ich duchowo przy pomocy najlepszych dzieł, maksymalnie rozwijać przodującą kulturę, podtrzymywać zdrową, społecznie pożyteczną kulturę, nie żałować wysiłków w przekształcaniu zacofanej kultury i zdecydowanie przeciwstawiać się zgnięciu kulturze. Pracownicy literatury i sztuki powinni iść w gęszcz mas, w gęszcz życia, darować narodowi jeszcze więcej dzieł godnych naszej epoki. Dziennikarstwo, wydawnictwa, a także radio, sztuka filmowa i telewizja powinny nadal prawidłowo ukierunkowywać społeczeństwo, a internetowe strony powinny stać się ważnymi pozycjami w rozprzestrzenianiu przodującej kultury. Ważnym jest, aby wychodząc z praktyki reformy, otwarcia i modernizacji, mając w polu widzenia przodujące horyzonty światowej kultury, rozwijając najlepsze tradycje naszej narodowej kultury i przejmując godne osiągnięcia wszystkich narodów świata, realizować aktywne nowatorstwo zarówno co do treści, jak i formy i stale podnosić siłę przyciągania i urok socjalistycznej kultury z chińska specyfiką.

2. Kontynuować rozwijanie i kultywowanie ducha narodowego. Narodowy duch stanowi ostoję, od której zależy istnienie i rozwój narodu. Naród nie charakteryzujący się wysokim duchem i szlachetnością swoich cech nie może być równym wśród innych narodów świata. W ciągu ponad 5 tysięcy lat swojego rozwoju naród chiński wypracował w sobie wielki duch narodowy, jądrem którego jest patriotyzm i który wyraża się w zespoleniu i jednoczeniu się, w umiłowaniu pokoju, pracowitości, męstwie i stałym dążeniu naprzód. Naród chiński pod kierownictwem naszej partii w ciągu długich lat praktyki wzbogacił ten duch narodowy, stale łącząc go z potrzebami rozwoju epoki i społeczeństwa. Obecnie, w obliczu wzajemnych starć różnych ideologii i kultur w skali światowej, niezbędnym jest włączanie rozwoju i kultywowania narodowego ducha w cały proces oświaty i w cały proces budowy duchowej kultury, jako najważniejszego zadania kulturowego budownictwa, po to, ażeby wszyscy nasi ludzie stale znajdowali się w stanie szybkiego dążenia do przodu.

3. Aktywnie wzmacniać działalność ideowo-moralną. Zarządzanie państwem na zasadach prawa i zarządzanie nim na podstawie norm moralnych wzajemnie się dopełniają. Niezbędnym jest tworzenie takiego systemu socjalistycznej ideologii i moralności, które byłyby zgodne z socjalistyczną gospodarką rynkową i znajdowały się w harmonii z prawami i normatywnymi aktami socjalizmu oraz łączyły się z najlepszymi moralnymi tradycjami chińskiego narodu. Ważną sprawą jest pogłębianie propagandowo-wychowawczej pracy w duchu podstawowej teorii, linii i programu naszej partii, w świetle ważnych idei potrójnej reprezentacji. Należy pomagać ludziom, ażeby uczynili swoim wspólnym ideałem socjalizm o chińskiej specyfice, ażeby nabierali prawidłowego światopoglądu, prawidłowych poglądów na życie, prawidłowego rozumienia wartości. Należy starannie wcielać w życie podstawowe zasady dotyczące formowania moralności obywatelskiej. A to oznacza wznosić na piedestał patriotyzm, wzmacniać wychowanie pod kątem widzenia etyki społecznej, zawodowej i rodzinnej, które skupiając swoją uwagę na służeniu narodowi przyjmują za zasadę kolektywizm i kładą nacisk na uczciwość i wierność danemu słowu. Należy przy tym specjalnie wzmacniać ideowo-moralne wychowanie wśród dzieci i młodzieży, rozbudzać w ludziach dążenie do realizacji coraz wyższych ideowo-moralnych celów pod warunkiem

przestrzegania podstawowych norm zachowań. Należy wzmacniać i ulepszać pracę ideowo-polityczną, szeroko rozwijać masowe przedsięwzięcia służące tworzeniu duchowej kultury.

4. Należy wszechstronnie rozwijać wykształcenie i naukę. Wykształcenie stanowi fundament, na którym rozwijają się nauka i technika, dokonuje się przygotowanie kadr. W procesie realizacji modernizacji odgrywa ono wiodącą rolę o powszechnym znaczeniu. Dlatego należy mu przydawać strategiczne miejsce wyprzedzającego rozwoju. W pełni wcielając w życie politykę partii w dziedzinie wykształcenia ważnym jest, aby nadal stawiać go na służbę sprawie socjalistycznej modernizacji, na służbę narodowi, łączyć go z twórczą pracą i społeczną praktyką, ażeby przygotowywać budowniczych i kontynuatorów sprawy socjalizmu, rozwiniętych pod względem moralnym, umysłowym, fizycznym i estetycznym. Należy kontynuować nowatorstwo w dziedzinie wykształcenia, pogłębiać jego reformę, optymalizować jego strukturę, racjonalnie rozmieszczać jego zasoby, podnosić jakość wykształcenia i poziom zarządzania, w pełni rozwijać nauczanie, mające na celu wszechstronny rozwój uczących się, a wszystko po to, ażeby przygotować setki milionów pracowników wysokiej jakości, dziesiątki milionów specjalistów i wielką liczbę wybitnych nowatorów. Ważnym jest wzmacnianie budownictwa pedagogicznego, podnosząc moralny i zawodowy poziom wykładowców. Należy nadal wprowadzać powszechne obowiązkowe 9-letnie nauczanie. Należy wzmacniać nauczanie i przygotowanie zawodowe, rozwijać przedłużone nauczanie, stwarzać system kształcenia w ciągu całego życia. Należy zwiększać nakłady na potrzeby oświaty i udzielać jej pomocy na wsi, zachęcać siły społeczne do otwierania szkół, udoskonalać politykę i tryb dostarczania państwowej pomocy pieniężnej, potrzebującym tego uczniom i studentom. Opracowywać długookresowe plany rozwoju naukowo-technicznego. Wzmacniać budownictwo infrastruktury w dziedzinie nauki. Rozpowszechniać wiedzę naukową, wznosić naukę na piedestał. Nadal przydawać jednakowo ważne znaczenie naukom ścisłym i społecznym, w pełni wyjawiać ogromną rolę filozofii i nauk społecznych w rozwoju społeczno-ekonomicznym. Stwarzać w naszym społeczeństwie dobrą atmosferę szacunku dla nauki, popierania nowatorstwa i negatywnego stosunku do przesądów i fałszywej nauki.

5. Należy energicznie rozwijać kulturę i przemysł kulturowy. W rozwoju wszystkich dziedzin kultury i przemysłu kulturowego niezbędnym jest zaspakajanie wymogów rozwoju przodującej kultury i stale trzeba stawiać na pierwszym miejscu społeczną efektywność. Państwo popiera i ochrania społecznie pożyteczne dziedziny kultury, zachęca je do energiczniejszego własnego rozwoju. Niezbędnym jest nadal prowadzić i udoskonalać politykę i środki pomocy w rozwoju społecznie pożytecznych dziedzin kultury. A wraz z tym pomagać najważniejszym partyjno-państwowym środkom masowego przekazu i naukowo-badawczym instytucjom nauk społecznych, pomagać najważniejszym programom kulturalnym i artystycznym zespołom, które odzwierciedlają narodową specyfikę i państwowy poziom, pomagać w pracy służącej ochronie najważniejszych wartości kulturalnych i wybitnych dzieł twórczości ludowej, pomagać w rozwoju kultury w byłych rewolucyjnych bazach oporu, w regionach mniejszości narodowych, przygranicznych i biednych, a także centralnych i zachodnich regionach. Należy wzmacniać budownictwo infrastrukturalne w dziedzinie kultury i rozwijać kulturę masową we wszystkich jej rodzajach. Aktywnie pobudzać reformę i rozwój ochrony zdrowia, kultury fizycznej i sportu, rozwijać ogólnonarodowy ruch umocnienia zdrowia, poprawiać stan zdrowia całej ludności kraju. Intensywnie przygotowywać się do pomyślnego przeprowadzenia Olimpiady w roku 2008. Rozwój przemysłu kulturowego stanowi ważny środek zabezpieczający rozkwit socjalistycznej kultury i zaspokojenie duchowo-kulturalnych potrzeb mas ludowych w warunkach gospodarki rynkowej. Należy udoskonalać politykę w zakresie przemysłu kulturowego, popierać jego rozwój, mnożyć jego realne siły i konkurencyjną zdolność.

6. Należy nadal pogłębiać reformę systemu kultury. Dalsza reformę systemu kultury należy prowadzić z uwzględnieniem szczególnych cech prawidłowości budownictwa socjalistycznej kultury duchowej i zgodnie z potrzebami rozwoju socjalistycznej gospodarki rynkowej. Ważnym jest przyspieszenie opracowania generalnego projektu reformy systemu kultury. Przy tym pogłębienie reformy należy łączyć ze strukturalnym uregulowaniem i wspomaganiem rozwoju, harmonizować stosunki pomiędzy

organami państwowymi z jednej strony, a kulturowymi instytucjami i przedsiębiorstwami z drugiej strony, rozwijać politykę w zakresie prawa i zarządzania w skali makro w dziedzinie kultury, pogłębiać reformę wewnątrz samych instytucji i przedsiębiorstw kulturowych i stopniowo stwarzać taki system zarządzania i taki mechanizm funkcjonowania kultury, które by sprzyjały mobilizacji aktywności jej pracowników, realizacji kulturowej innowacji, stworzeniu wielkiej ilości arcydzieł, pojawieniu się wielkiej liczby utalentowanych ludzi. Zgodnie z kursem na jednoczesne pobudzanie rozwoju kultury i jej zarządzanie, należy udoskonalać system rynku kulturowego i mechanizm jego zarządzania, przygotowywać dobre społeczne środowisko dla rozwoju socjalistycznej kultury.

Chińska cywilizacja, jako cywilizacja o niezwykle szerokiej rozpiętości i głębi, która tkwi korzeniami w dalekiej przeszłości, wniosła ogromny wkład w sprawę postępu ludzkości, zaś wielka walka narodu chińskiego w naszych czasach doprowadzi do nowego wzniesienia się socjalistycznej polityki kulturalnej i stworzenia piękniejszej przodującej kultury.

VII. Polityka obronna i wojskowa

Stworzenie mocnej obrony narodowej to strategiczne zadanie naszej modernizacji, najważniejsza gwarancja bezpieczeństwa i jedności kraju, wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa. Trzymając się nadal kursu na harmonijny rozwój obronnego i ekonomicznego budownictwa, posuwamy naprzód modernizację obrony narodowej i naszej armii na bazie rozwoju ekonomicznego. Ważnym jest, aby konsekwentnie kierować się wojskowymi ideami Mao Tse-tunga i poglądami Deng Siao-pinga odnośnie do organizacji armii w nowym okresie i wszechstronnie wcielać w życie ważne idee potrójnej reprezentacji. Zgodnie z generalnymi wymogami wierności politycznej linii, dobrego przygotowania wojskowego, wzorowego stylu, surowej dyscypliny i zapewnionego zabezpieczenia zaplecza i w mocnej więzi z rozwiązaniem dwóch takich historycznych problemów jak wygrywanie bitw i immunitet przeciwko zwyrodnieniu, należy konsekwentnie kroczyć po drodze tworzenia wyborowych wojsk o chińskiej specyfice, wzmacniać rewolucjonizowanie, modernizację i regulowanie armii.

W całym budownictwie wojskowym należy niezmiennie stawiać na pierwszym miejscu działalność ideowo-polityczną i zachować na wieczne czasy charakter, specyficzne cechy i styl armii ludowej. Absolutne kierownictwo armii przez partię jest niewzruszoną podstawą podstaw naszej armii. Niezbędnym jest, aby i nadal niewzruszenie utrzymywać podstawowe zasady i tryb partyjnego kierownictwa ludową armią. Należy trzymać się wojenno-strategicznego kursu na aktywną obronę i podnosić swoje umiejętności prowadzenia obronnych działań w warunkach stosowania wysokiej techniki. Uwzględniając tendencje przekształcania zagranicznej wojskowości należy realizować strategię umacniania armii przy pomocy nauki i techniki, podnosić jej stan jakościowy. Należy udzielać wojskowemu wychowaniu i nauczaniu strategicznie ważną rolę, pogłębiać wojenne szkolenie z zastosowaniem osiągnięć nauki i techniki, wzmacniać działalność wojskowych akademii i szkół, przygotowywać w wielkiej ilości wojskowe kadry nowego typu wysokiej jakości. Odnawiać i rozwijać wojskową teorię, uczciwie wypełniać podwójne historyczne zadanie – mechanizację i informatyzację, realizować skokowy rozwój modernizacji naszej armii.

Ważnym jest, aby rozpoznawać specyficzne cechy i prawidłowości kierowania armią w nowych warunkach historycznych, posuwając naprzód reformę we wszystkich sferach obronnego i wojskowego budownictwa. Należy optymalizować skład i strukturę wojsk, porządkować i doskonalić odpowiednie zasady i reżimy. Należy nadal zdecydowanie kierować armią, doskonalić system wojskowych norm prawnych, podnosić na wyższy poziom zarządzanie wojskami zgodnie z prawem. W duchu niezmiennego przestrzegania w polityce obronnej zasady pracowitości i oszczędności, stwarzać i udoskonalać system zjednoczonego zabezpieczenia zaplecza wszystkich sił zbrojnych, który łączy produkcję o znaczeniu wojskowym i cywilnym oraz uwzględnia potrzeby zarówno okresu wojny jak i pokoju. Należy pogłębiać reformę systemu wojskowej nauki, techniki i przemysłu, a konkretnie nadal wdrażać naukowe opracowywanie i wytwarzanie produkcji wojskowej w całości w całej gospodarce narodowej; tworzyć

i doskonaląc mechanizm konkurencji, oceny, kontroli i zachęt; zwiększać nasze możliwości w zakresie samodzielnej innowacji; przyspieszać tempo rozwoju w zakresie obronnej nauki i techniki, zaopatrzenia w oręż i broń. Ważnym jest udoskonalać system obronnej mobilizacji, pospolitego ruszenia i rezerwy sił zbrojnych, rozwijać strategię i taktykę wojny ludowej w warunkach stosowania wysokiej techniki. Wojska Ludowej Milicji powinny silnie prowadzić swoją wszechstronną działalność i powinny trwale pozo-
stawać wiernymi obrońcami partii i narodu.

Organizacje partyjne i organy państwowe wszystkich szczebli, a także szerokie masy ludowe po-
winny interesować się polityką obronną i popierać ją. Armia zaś ze swojej strony powinna okazywać
aktywną pomoc budownictwu w kraju i brać w nim udział. Niezbędnym jest wzmacnianie wychowania
wojskowego i podnoszenie świadomości obronnej w całym społeczeństwie. Ważnym jest, aby z jednej
strony podtrzymywać armię i troszczyć się o rodziny wojskowych, a z drugiej strony, aby okazywać
pomoc organom władzy i z miłością odnosić się do narodu, umacniać solidarność zarówno armii i orga-
nów władzy, jak też armii i ludu.

VIII. „Jeden kraj, dwa ustroje” i pełne zjednoczenie ojczyzny

Pełne zjednoczenie Ojczyzny odzwierciedla powszechne marzenia synów i córek narodu chińskiego,
zarówno w kraju, jak i za jego granicami. Myśmy pomyślnie rozwiązali problemy Hongkongu
i Makao, a teraz nadal staramy się jak najszybciej rozwiązać problem Tajwanu i zakończyć wielką sprawę
zjednoczenia Ojczyzny.

Powrót Hongkongu i Makao na łono Ojczyzny uzupełniło teorię i praktykę „jednego kraju, dwóch
ustrojów”. Fakty dowodzą, że kurs na „jeden kraj, dwa ustroje” jest słuszny i niezwykle żywotny. Bę-
dziemy konsekwentnie wcielać w życie ten kurs, ściśle przestrzegać podstawowych ustaw ChRL
o Hongkongskim Specjalnym Rejonie Administracyjnym, wszystkimi siłami będziemy popierać pracę
kierowników administracji i rządów specjalnych regionów Hongkongu i Makao, szeroko jednoczyć
działaczy wszystkich kręgów Hongkongu i Makao, razem bronić i pobudzać rozkwit, stabilność i rozwój
obu tych regionów. Niezmiennie trzymamy się podstawowego kursu na „pokojowe zjednoczenie; jeden
kraj, dwa ustroje”, ośmiopunktowych propozycji odnośnie rozwoju stosunków pomiędzy dwoma brze-
gami tajwańskiej cieśniny na obecnym etapie i posuwanie naprzód procesu pokojowego zjednoczenia
Ojczyzny, wspólnie z rodakami z Tajwanu, rozszerzamy wzajemne wizyty, wymianę ekonomiczną
i kulturalną, zdecydowanie występujemy przeciwko separatystycznym siłom na Tajwanie. Podstawowy
schemat stosunków pomiędzy oboma brzegami i tendencja do ich rozszerzenia nie zmieniła się. Dążenie
tajwańskich rodaków do pokoju, stabilności i rozwoju rośnie z każdym dniem. Rozbijacka działalność
separatystycznych sił Tajwanu nie spotyka się z sympatią i poparciem.

Konsekwentna obrona zasady jednych Chin to podstawa rozwoju stosunków pomiędzy obu brze-
gami i realizacji pokojowego zjednoczenia. W świecie są tylko jedne Chiny, zarówno kontynent, jak
i Tajwan należą do jednych Chin, suwerenności i terytorialnej całości Chin nie wolno rozdzielać. My
kategorycznie występujemy przeciwko wszystkim słowom i działaniom, które mają na celu stworzenie
„niezależnego Tajwanu”, „dwóch Chin” albo „jednych Chin i jednego Tajwanu”. Perspektywy Tajwanu
tkwią w zjednoczeniu Ojczyzny, dialog i pertraktacje odnośnie pokojowego zjednoczenia to nasza nie-
zmienna platforma. My znowu nawołujemy do tego, ażeby na podstawie zasady istnienia tylko jednych
Chin, możliwie najszybciej wznowić dialog i pertraktacje pomiędzy obu brzegami, odkładając tymcza-
sem różne polityczne spory. Przy tym założeniu, że Chiny są jedne, można pertraktować na dowolne
tematy. Na przykład, przerwanie oficjalnego stanu wrogości pomiędzy obu brzegami, w sprawie prze-
strzeni działalności ekonomicznej, kulturalnej i społecznej tajwańskiego regionu na międzynarodowej
arenie zgodnie z jego sytuacją, odnośnie problemu politycznego statusu tajwańskich władz itd.. Jesteśmy
gotowi wymieniać poglądy co do rozwoju stosunków pomiędzy obu brzegami i pobudzania pokojowego
zjednoczenia Ojczyzny ze wszystkimi partiami i działaczami Tajwanu.

W rozwiązaniu tajwańskiego problemu i realizacji pełnego zjednoczenia Ojczyzny pokładamy nadzieję w tajwańskim ludzie. Tajwańscy rodacy, z ich własnymi patriotycznymi tradycjami, to ważna siła w rozwoju stosunków pomiędzy obu brzegami. Z pełnym szacunkiem odnosimy się do ich sposobu życia i chęci być gospodarzami u samych siebie. Oba brzegi powinny rozwijać wzajemną wymianę i kontakty, razem rozwijać najlepsze tradycje chińskiej kultury. W ustaleniu bezpośrednich związków pocztowych, transportowych i handlowych są zainteresowani rodacy z jednego i z drugiego brzegu. Dlatego w pełni niezbędne jest podjęcie praktycznych kroków dla aktywnego pobudzania tych związków i tworzenia nowej sytuacji we współpracy ekonomicznej pomiędzy obu brzegami.

„Jeden kraj, dwa ustroje”, to najlepsza forma zjednoczenia obu brzegów. Po ich zjednoczeniu Tajwan może zachować w sposób niezmienny swój ustrój społeczny i realizować autonomię w szerokim zakresie. Nie zmieni się sposób życia tajwańskich rodaków, ich podstawowe interesy będą w pełni zagwarantowane i na zawsze uzyskają pokój. Tajwańska gospodarka uzyska rzeczywiście szeroką przestrzeń dla własnego rozwoju, posiadając jako swoje zaplecze kontynentalną Ojczyznę. Tajwańscy rodacy będą mogli wspólnie z rodakami na kontynencie mieć prawo na zarządzanie państwem i dzielić z nimi ten szacunek i poważanie, którymi cieszy się nasza wielka Ojczyzna na arenie międzynarodowej.

23 mln. tajwańskich rodaków, to nasi bracia. Nie ma nikogo, kto by bardziej od nas chciał rozwiązać pokojowo tajwański problem. My nadal będziemy się trzymać podstawowego kursu na „pokojowe zjednoczenie, na zasadzie: „Jeden kraj - dwa ustroje”, wcielać w życie ośmiopunktową propozycję i z największą szczerością walczyć o perspektywę pokojowego zjednoczenia, przykładając do tego jak największe wysiłki. Ale obiecać wyrzeczenia się zastosowania siły w żaden sposób nie możemy. I to jest skierowane bynajmniej nie przeciwko tajwańskim rodakom, a przeciwko pomysłom zagranicznych sił, miesających się do sprawy zjednoczenia Chin i spiskowi tajwańskich sił rozbijackich, które chcą ogłosić „niezależność Tajwanu”. Obrona zjednoczenia Ojczyzny dotyczy podstawowych interesów chińskiego narodu i naród chiński będzie bez żadnych wahań bronić suwerenności i terytorialnej całości kraju. Nikomu i w żadnej formie nie pozwoli się odciąć Tajwanu od Chin.

Kraj dąży do zjednoczenia, a naród do odrodzenia i nie można odkładać w nieskończoność problemu tajwańskiego. Jesteśmy głęboko przekonani, że wspólnymi wysiłkami wszystkich synów i córek chińskiego narodu, pełne zjednoczenie Ojczyzny zostanie zrealizowane w niedalekiej przyszłości.

IX. Sytuacja międzynarodowa i polityka zagraniczna

Pokój i rozwój nadal pozostają główną ideą przewodnią naszej epoki. Obrona pokoju i pobudzanie rozwoju dotyczy szczęścia narodów wszystkich krajów, stanowią ich wspólne marzenia i są jednocześnie nie dającym się powstrzymać powiewem historii. Rozwój tendencji do wielobiegunowego świata i do globalizacji gospodarki stworzyły szansę i pomyślne warunki dla pokoju na ziemi i rozwoju ludzkości. W dającej się przewidzieć przyszłości nie wybuchnie nowa wojna światowa. Stworzenie przy pomocy intensywnych wysiłków pokojowej sytuacji międzynarodowej i dobrego otaczającego środowiska na stosunkowo długi czas staje się możliwym.

Jednakże niesprawiedliwy i nierozumny stary międzynarodowy porządek polityczny i ekonomiczny nie zmienił się w zasadzie. Narastają czynniki nie dające się przewidzieć, które wywierają wpływ na świat i rozwój. Czynniki zagrażające bezpieczeństwu w tradycyjnym rozumieniu tego słowa przeplatają się z czynnikami takiej groźby w nietradycyjnym ujęciu. Rośnie szkodliwy terroryzm. Powstały nowe formy przejawiania się hegemonizmu i polityki siły. W różnych miejscach wybuchają lokalne konflikty na gruncie sprzeczności narodowo-religijnych, spory graniczne i terytorialne. Pogłębia się różnica poziomu rozwoju Południa i Północy. Świat jest wciąż niebezpieczny, a ludzkość stoi w obliczu różnorodnych surowych wyzwań.

Jakby nie zmieniała sytuacja międzynarodowa, my będziemy niezmiennie prowadzić niezależną i samodzielną pokojową politykę zagraniczną. Polityka zagraniczna Chin jest powołana do obrony po-

koju na całym świecie i do współdziałania we wspólnym rozwoju. Pragniemy razem z narodami wszystkich krajów posuwać naprzód szlachetną sprawę pokoju i rozwoju na całym świecie.

Występujemy za rozwój zgodny z biegiem historii i ochronę ogólnych interesów całego świata.

Pragniemy razem z międzynarodową wspólnotą przykładać siły do tego, ażeby intensywnie współdziałać w postępie światowej wielobiegunowości, pobudzać harmonijne współistnienie różnych sił i podtrzymywać stabilność wspólnoty międzynarodowej, aktywnie pobudzać rozwój globalizacji ekonomicznej w kierunku sprzyjającym wspólnemu rozkwitowi, ujawniać jej plusy i eliminować jej minusy, umożliwiać wszystkim krajom, ale w szczególności krajom rozwijającym się, uzyskanie z niej korzyści.

Jesteśmy zwolennikami stworzenia sprawiedliwego i rozumnego nowego międzynarodowego ładu politycznego i ekonomicznego. Pod względem politycznym wszystkie kraje powinny wzajemnie szanować i konsultować się, nie zaś narzucać innym swoją wolę. Pod względem ekonomicznym powinny się wzajemnie pobudzać i wspólnie rozwijać, nie zaś stwarzać ogromne różnice w stopniu bogactwa i ubóstwa. W zakresie kultury należy uczyć się od siebie nawzajem i iść razem ku rozkwitowi, nie zaś eliminować inne kultury narodowe. W zakresie bezpieczeństwa – ufać sobie nawzajem i wspólnie jego strzec, nadawać mu nowe znaczenie, włączając w to wzajemne zaufanie, wzajemną korzyść, równość i współpracę, rozwiązywać spory drogą dialogów i współpracy, nie zaś sięgać po oręż i do gróźb jego zastosowania. Występujemy przeciwko hegemonizmowi i polityce z pozycji siły we wszystkich ich formach. Chiny nigdy nie będą pretendować na hegemonię i zajmować się ekspansją.

Występujemy o zachowanie różnorodności świata, walczymy o demokratyzację stosunków międzynarodowych i pluralizm modeli rozwoju. Świat jest wielobarwny i różnorodny. Istniejące w nim cywilizacje, mające nie jednakowe ustroje społeczne i drogi rozwoju, powinny wzajemnie się szanować, a w procesie konkurencji i porównań, powinny pożyczać wzajemnie od siebie wszystko, co jest pożyteczne i łącznie rozwijać się na podstawie tego, co jest u nich wspólne, przy zachowaniu różnic. Problemy każdego kraju powinny być rozwiązywane przez własny naród, a sprawy całej planety na podstawie konsultacji wszystkich krajów na równych prawach.

Jesteśmy za walką przeciwko terroryzmowi we wszystkich formach, w tej dziedzinie należy wzmocnić międzynarodową współpracę i zarówno przy pomocy łagodnych jak i radykalnych środków, zapobiegać i dławić terrorystyczne akcje wszystkimi sposobami oraz likwidować źródła terroryzmu.

Będziemy kontynuować ulepszanie i rozwój stosunków z krajami rozwijającymi się. Stawiając na pierwszym miejscu podstawowe interesy narodów wszystkich krajów i nie bacząc na różnice ustrojów politycznych i ideologii, rozszerzać z nimi punkty styczne ogólnych interesów i we właściwy sposób rozwiązywać różnice zdań na podstawie pięciu zasad pokojowego współistnienia.

Będziemy nadal umacniać przyjazne i dobrosąsiedzkie stosunki z sąsiadującymi krajami, odnosząc się do nich z poprzednią życzliwością i uważając ich za swoich partnerów, będziemy wzmacniać z nimi regionalną współpracę, podnosić na wyższy poziom wymianę i współpracę.

Będziemy nadal wzmacniać zespolenie i współpracę z innymi krajami trzeciego świata, pogłębiając wzajemne zrozumienie i zaufanie, wzmacniając pomoc wzajemną i poparcie, rozszerzając sferę współpracy i podnosząc jej efektywność.

Będziemy nadal aktywnie uczestniczyć w wielostronnej działalności dyplomatycznej, zwiększając swoją rolę w ONZ i innych międzynarodowych, a także regionalnych organizacjach, popierać rozwijające się kraje w ochronie swoich należnych praw i interesów.

Będziemy, kontynuując trzymanie się zasady niezależności i samodzielności, pełnej równości, wzajemnego szacunku i nie mieszania się we wzajemne wewnętrzne sprawy, rozwijać wymianę i współpracę z partiami i organizacjami politycznymi wszystkich krajów i regionów.

Będziemy nadal szeroko rozwijać ludową dyplomację, rozszerzać zewnętrzną wymianę w dziedzinie kultury, umacniać przyjaźń pomiędzy narodami, pobudzać rozwój stosunków międzypaństwowych.

Świat idzie naprzód ku światłu i postępowi. Droga jest kręta, ale perspektywy świetlane. Siły pokoju i sprawiedliwości są niezwyciężone.

X. Umacniać i doskonalić działalność partyjną

Aby skupić wolę i siły całego narodu na wszechstronnym budownictwie średniozamożnego społeczeństwa i przyspieszonym posuwaniu naprzód socjalistycznej modernizacji w tak ogromnym wielonarodowościowym rozwijającym się kraju, jakim jest nasz kraj, koniecznym jest bez żadnej słabości wzmacniać i ulepszać kierownictwo partyjne, wszechstronnie posuwać naprzód działalność partyjną, jako nową wielką inżynierię.

W celu wzmocnienia i ulepszenia budownictwa partyjnego należy wysoko nieść wielki sztandar teorii Deng Siao-pinga, wszechstronnie wcielać w życie idee potrójnej reprezentacji i gwarantować pełne odzwierciedlenie w linii, kursie i polityce partii, podstawowych interesów narodu i wymogów rozwoju epoki. Należy, aby konsekwentnie trzymając się kursu, partia obserwowała siebie i realizowała ściśle sterowanie działalnością wewnątrzpartyjną i kontynuować rozwiązywanie dwóch wielkich historycznie zadań: po pierwsze – podwyższać poziom własnego kierownictwa partyjnego i poziom realizowanego przez nią zarządzania państwem, a po wtóre – wzmacniać ochronę partii przed rozkładem i zwyrodnieniem, rozszerzać jej możliwości przezwycięzania wyzwań ryzyka i niebezpieczeństw. Należy, zgodnie z rytmem postępowego rozwoju współczesnego społeczeństwa chińskiego, reformować i doskonalić formy kierownictwa partyjnego i zarządzania państwem, system kierownictwa i styl pracy, a tym samym nadawać pracy wielkich sił życiodajnych i energii. Należy organicznie łączyć styl działalności ideologicznej i organizacyjnej, którego czerwoną nicią jest polityka instytucjonalna, uczciwe wykonywanie bieżących prac, a wraz z tym bezzwłocznie należy przystępować do rozwiązywania najbardziej nabrzmiałych problemów. Krótko mówiąc – należy przy pomocy uporczywych wysiłków gwarantować naszej partii to, aby zawsze pozostawała awangardą chińskiego narodu i chińskich narodowości, zawsze była kierowniczym jądrem sprawy socjalizmu o chińskiej specyfice, zawsze reprezentowała wymogi rozwoju przodujących sił wytwórczych Chin, postępowy kierunek przodującej chińskiej kultury, postępowe interesy najszerzych warstw narodu chińskiego.

1. Należy głęboko studiować ważne idee potrójnej reprezentacji, podnosić marksistowski teoretyczny poziom całej partii. Podnoszenie ideowo-teoretycznego poziomu całej partii stanowi ideologiczną podstawę trwałego rozwoju sprawy partii i państwa. Ideowo-teoretycznej działalności partii należy nadawać wielkie znaczenie. Należy nadal uzbrajać wszystkich komunistów w marksizm-leninizm, idee Mao Tse-tunga, teorię Deng Siao-pinga i w ogólnopartyjnej skali wywołać nowy zryw w studiowaniu i realizacji ważnych idei potrójnej reprezentacji. Przy tym partyjne kadry, ale zwłaszcza kadry wyższego i średniego szczebla, powinny w pierwszej kolejności studiować i realizować ważne idee potrójnej reprezentacji, służyć jako wzór starannego uczenia się i umiejętności myślenia, dawać przykład wyzwolenia świadomości i kroczenia wraz z epoką, przykład śmiałości w praktycznych działaniach i nowatorskiej odwagi. Należy w całej partii pogłębić wychowanie na przykładzie historii rozwoju marksizmu, wszechstronnie rozwijać duch dążenia do prawdy i praktycyzmu, duch inicjatywności i przedsiębiorczości, stale pogłębiać znajomość zasad kierowania partii komunistycznej, budownictwa socjalizmu i rozwoju ludzkiego społeczeństwa, nieustannie uzupełniać i rozwijać marksizm.

2. Wzmacniać zdolności partii w zakresie zarządzania, podnosić poziom jej kierownictwa w zarządzaniu, ażeby w obliczu głębokich zmian warunków zarządzania i środowiska społecznego można było z honorem wypełniać swoją misję i uzasadniać w ten sposób wysokie zaufanie. Komitety partyjne i kadry kierownicze wszystkich szczebli powinny dostosować się do wymogów nowej sytuacji i nowych zadań, opanowywać w toku praktyki nową wiedzę, nagromadzać nowe doświadczenie, wypracowywać nowe umiejętności. Oglądać świat z szerokiego punktu widzenia, prawidłowo wyłapywać wymogi rozwoju epoki, umieć myśleć w planie teoretycznym i strategicznym, stale podnosić swoje możliwości w naukowej ocenie sytuacji. Nadal postępować zgodnie z wymogami obiektywnych praw i praw nauki, we właściwym czasie studiować i rozwiązywać nowe sytuacje i nowe problemy, powstające w toku reformy i budownictwa, umieć nie marnować szans dla przyspieszenia rozwoju i nieprzerwanie podwyż-

ścić swoje umiejętności w realizacji kontroli nad gospodarką rynkową. Należy dobrze sobie przedstawiać i prawidłowo rozwiązywać różnego rodzaju sprzeczności społeczne, umiejętnie regulować stosunki pomiędzy różnymi interesami i pokonywać wszelkie trudności, nieustannie podnosić swoją umiejętność dawania sobie rady ze skomplikowaną sytuacją. Wzmacniać świadomość prawną, rozumnie łączyć zachowanie partyjnego kierownictwa z rolą narodu, jako gospodarza i zarządzanie państwem na zasadach prawa, nieprzerwanie podwyższać zdolność działania według zasad prawa. Wychodząc z ogólnych interesów całej pracy partii, konsekwentnie i niezachwianie realizować w praktyce partyjną linię, kurs i politykę, umieć w sposób twórczy rozwijać pracę w powiązaniu z realną rzeczywistością i nieprzerwanie podwyższać swoją zdolność kontrolowania sytuacji w jej całości.

3. Należy zachować i udoskonalać centralizm demokratyczny, wzmacniać żywotność partii, jej zwartość i jedność. Centralizm demokratyczny stanowi instytucję łączącą w sobie centralizm, oparty na demokracji i demokracji kierowanej centralizmem. Wewnątrzpartyjna demokracja jest życiem partii, odgrywa ona dla demokracji ludowej ważną rolę wskazywania i pobudzania. Dlatego należy tworzyć i udoskonalać system demokracji wewnątrzpartyjnej, w pełni wyrażającej wolę członków partii i organizacji partyjnych, przyjmować przy tym za podstawę zabezpieczenie demokratycznych praw członków partii, przyjmować jako centralne ogniwo udoskonalanie instytucji zjazdów i komitetów partyjnych i rozpoczynać sprawę od reformy samego ich systemu i mechanizmu. Należy rozszerzać w miastach i powiatach eksperyment przechodzenia na reżym stałego funkcjonowania zjazdów partyjnych. Aktywnie poszukiwać dróg i form zwiększania roli delegatów w okresie pozjazdowym na podstawie zasady „kolektywnego kierownictwa, centralizmu demokratycznego, oddzielnego przygotowywania uchwał i przyjmowania ich na zebraniach”, doskonaląc mechanizm omawiania i przyjmowania uchwał wewnątrz komitetu partyjnego, poszerzać rolę jego plenarnych posiedzeń. Reformować i ulepszać tryb wyborów partyjnych. Tworzyć i doskonaląc tryb wewnątrzpartyjnej informacji, tryb sygnalizacji o sytuacji i tryb wysłuchiwanie poglądów przy opracowywaniu ważniejszych uchwał. W scentralizowanej jedności partii i państwa zawierają się podstawowe interesy narodu i kraju. Dlatego cała partia i kraj powinny popierać maksymalną jedność w dziedzinie kierowniczych idei, linii, kursu i polityki, we wszystkich najważniejszych zasadniczych zagadnieniach. Wszyscy partyjni towarzysze zobowiązani są świadomie nadal trzymać się tej zasady, zgodnie z którą członek partii podporządkowuje się partyjnej organizacji, mniejszość-większości, organizacje niższego stopnia organizacji wyższego stopnia, a cała partia podporządkowuje się jej ogólnochińskiemu zjazdowi i jej komitetowi centralnemu. Należy konsekwentnie strzec autorytetu komitetu centralnego i zapewniać wykonywanie jego uchwał bez zastrzeżeń. Wszystkie organizacje partyjne i wszyscy członkowie partii, ale w szczególności jej kadry kierownicze, zobowiązane są bezwzględnie przestrzegać partyjnej dyscypliny, absolutnie niedopuszczalne jest nie wypełnianie otrzymanych poleceń, naruszanie zakazów i samowolne działania.

4. Należy tworzyć armię kierowniczych kadr wysokiej klasy, formować działające żywo i pracujące z natchnieniem jądro kierownicze. Stworzenie zgodnie z kursem na pobudzenie ducha rewolucyjnego, odmłodzenie, intelektualizację i specjalizację armii kierowniczych kadr wysokiej klasy, które są zdolne wykonać odpowiedzialne zadania i dla których nie są straszne, jak to się mówi, wiatr i fale, ale szczególnie wielkiej liczby nieprzeciętnych kierowników, umiejących kierować partią, państwem i armią, stanowi ten podstawowy środek, który pomaga partii i państwu zapewniać sobie długotrwały porządek i spokój. Ważnym jest, aby realizować zasady o dobieraniu i назначeniu kadr kierowniczych i kłaść przy tym nacisk na sprawdzanie i ocenę pracowników kadrowych w toku praktyki reformy i budownictwa, ażeby można było we właściwym czasie dobierać na kierownicze stanowiska ludzi z wysokimi moralnymi i życiowymi cechami, którzy wybijają się wśród innych swoimi osiągnięciami w praktycznej pracy i zyskali ogólne uznanie mas. Należy forsować przygotowanie i dobór najlepszych młodych kadr i przy tym specjalnie pomagać im we wzmocnieniu ich partyjności, teoretycznego wykształcenia i praktycznego hartu, wszechstronnego podnoszenia ich cech osobistych. Należy znacznie poprawiać przygotowanie i dobór kadr kobiecych, kadr spośród mniejszości narodowych i niekomunistów. Należy nadal rozwijać na właściwym poziomie pracę związaną z kadrami, które przeszły na emeryturę. Kładąc nacisk

na podniesienie jakości, optymalizację struktury, poprawę stylu i umocnienie zwartości, przekształcać wszystkie organy kierownicze w mocne kierownicze kolektywy, które zdecydowanie realizują ważne idee potrójnej reprezentacji. Niezbędnym jest stale przygotowywać i wychowywać kontynuatorów sprawy socjalizmu o chińskiej specyfice, a tym samym gwarantować, żeby oni byli zdolni do kontynuacji sprawy partii i państwa.

5. Z pełnym zaangażowaniem prowadzić działalność partyjną na samym dole, umacniać klasową i rozszerzać masową bazę partii. Partyjne organizacje podstawowe, jako fundament całej działalności partii i jej zdolności bojowej, powinny stać się organizatorami, siłami napędowymi i praktycznymi wykonawcami sprawy realizacji ważnej idei potrójnej reprezentacji. Kontynuując prowadzenie całej naszej pracy wokół budownictwa ekonomicznego, jako centralnego ognia, obsługując całość wspólnych interesów, rozszerzając sferę naszej działalności i wzmacniając nasze funkcje, ważnym jest, aby zwiększać obszar objęty pracą partyjną, nieustannie podwyższać scementowanie i zdolność bojową podstawowych organizacji partyjnych. Należy wzmacniać kompletujące budownictwo organizacji wiejskich, których jądrem są partyjne organizacje na wsi, szukać efektywnych dróg regularnego wychowania kadr i zapewniania chłopom długotrwałych realnych korzyści. Co się tyczy państwowych i kolektywnych przedsiębiorstw, to po to, aby mogły one dobrze pracować, należy nadal całkowicie i w pełni opierać się na klasie robotniczej, przy czym oddzielne organizacje partyjne powinny przyjmować aktywny udział w opracowywaniu uchwał odnośnie najważniejszych problemów i na pełną moc utwierdzać swoją rolę politycznego jądra. Należy wzmocnić działalność partyjną w przedsiębiorstwach o nieuspołecznionej własności. Przy tym organizacje partyjne powinny wcielać w życie kurs i politykę partii, nawoływać przedsiębiorstwa do przestrzegania praw i państwowych aktów normatywnych oraz kontrolować je w tym zakresie, kierować związkami zawodowymi, związkiem młodzieży komunistycznej i innymi organizacjami masowymi, jednoczyć i zespalać pracowników i urzędników, bronić należnych praw interesów wszystkich stron, a w wyniku tego pobudzać zdrowy rozwój tych przedsiębiorstw. Ważnym jest udzielanie ogromnej uwagi budownictwu partyjnemu w mikrorejonach i przykładając główną uwagę do obsługi mas, stwarzać dla niej nową architekturę w miejskich mikrorejonach. Należy forsować tworzenie organizacji partyjnych w strukturach społecznych i w organizacjach pośrednictwa społecznego. Należy prowadzić wszechstronną działalność partyjną w urzędach, uczelniach, instytutach naukowo-badawczych, organizacjach kulturalnych i w innych.

Komuniści są zobowiązani odgrywać rolę awangardy i wzorca, mocno i trwale utwierdzać się w wielkich ideałach komunizmu, niezachwianie wierzyć w socjalizm o chińskiej specyfice i stojąc niezmiennie na realnym gruncie walczyć o wcielenie w życie podstawowego programu na obecnym etapie. W związku z tym w całej partii rozwijają się działania wychowawcze ukierunkowane na zachowanie przodującego charakteru komunistów i których główną treścią jest realizacja ważnych idei potrójnej reprezentacji. Trzeba należycie prowadzić pracę w zakresie przyjmowania nowych członków partii, przede wszystkim spośród robotników, chłopów, inteligencji, wojskowych i pracowników kadrowych, zwiększać podstawową część i kościec partyjnych szeregów. Przy tym należy czuwać nad przyjmowaniem do partii ludzi z przodujących dziedzin produkcji i innej pracy, spośród wysoko wykształconych grup ludności i młodzieży. W celu wzmocnienia wpływu i cementującej roli partii w skali całego społeczeństwa ważnym jest wciąganie do niej przodujących elementów z innych warstw społecznych, tych które uznają jej program i statut, świadomie walczą o realizację jej linii i programu i w toku długich badań wykazują, że odpowiadają wymaganiom, stawianym członkom partii. Stosownie do nowej sytuacji należy szukać nowego mechanizmu i nowych form kierowania członkami partii.

6. Należy wzmacniać i ulepszać styl budownictwa partyjnego, pogłębiać walkę przeciw rozkładowi. Istota poprawy stylu partyjnego budownictwa polega na zachowaniu ścisłych więzi partii z masami ludowymi. Ścisła więź z masami to największa polityczna przewaga naszej partii, a oderwanie od mas stanowi dla niej największe niebezpieczeństwo po przyjściu do władzy. W każdym czasie i w każdych warunkach należy konsekwentnie trzymać się partyjnej linii mas, nigdy nie zapominać o naszym powołaniu, aby wiernie służyć ludowi i przyjmować jako wejściowy i końcowy punkt całej naszej pracy,

realizację interesów ludowych. Wychodząc z tego, że podstawowym celem utworzenia naszej partii jest realizacja wspólnego celu, zaś jej państwowego zarządzania jest służenie ludowi, należy rozwijać najlepsze partyjne tradycje i styl partyjny oraz zgodnie z wymogami KC odnośnie "Ośmiu Za i Ośmiu Przeciw", a także "oparcia się, po-pierwsze na wychowaniu, a po-wtóre, na porządku", prawidłowo rozwijać krytykę i samokrytykę i nie żałować sił dla rozwiązywania najważniejszych problemów ideologicznego stylu partii, stylu jej kształcenia, pracy i kierownictwa, stylu życia partyjnych pracowników kadrowych, ale szczególnie dla zapobieżenia i wykorzenia formalizmu i biurokratyzmu. Należy poważnie studiować nowe zmiany w życiu naszego społeczeństwa i nowe cechy szczególne pracy z masami, realizować wzmocnienie i poprawę pracy masowej we wszystkich dziedzinach partyjnego i administracyjnego budownictwa. Komuniści, a przede wszystkim pracownicy na kierowniczych stanowiskach powinni, stosując w jak największej skali metodę przekonywania, odgrywać rolę widocznego przykładu i okazując usługi uczciwie prowadzić pracę z masami w warunkach nowej sytuacji, zespalać je i nieustannie prowadząc naprzód.

Bezwzględna walka z rozkładem i działania go uprzedzające, to najważniejsze polityczne zadanie partii. Jeśli nie będzie się karać bezlitośnie za rozkład, bliskie więzi partii z narodem będą poważnie naruszone, partii będzie grozić niebezpieczeństwo utraty jej kierowniczej roli i wejdzie, być może, na drogę samounicestwienia. W warunkach długiego przebywania u władzy, w sytuacji otwarcia na świat zewnętrzny i rozwoju socjalistycznej gospodarki rynkowej, powinna ona zwracać maksimum uwagi na zapobieżenie rozkładowego wpływu wszelkiej zgniłej ideologii, strzec czystości własnych szeregów. Komitety partyjne wszystkich szczebli powinny w pełnej mierze rozumieć zarówno aktualność jak i długotrwałość walki z rozkładem. Powinny one, umacniając swoją pewność i uczciwie działając z otwartą przyłbicą, bez żadnych wahań pogłębiać walkę z rozkładem. Należy starannie czuwać nad samodyscypliną kierowniczych kadr odnośnie do bezinteresownego wykonywania obowiązków służbowych, śledzić i rozwiązywać duże i ważne problemy, wykorzeniać niezdrowe wpływy w urzędach i w różnych dziedzinach. Podtrzymując kurs na jednoczesne stosowanie łagodnych, jak i radykalnych środków oraz kompleksowe uporządkowanie, stopniowo podwyższać dynamizm środków radykalnych. Drogą wzmocnienia wychowania, rozwoju demokracji, poprawy porządku prawnego, bardziej surowej kontroli i instytucjonalnej innowacji, przepajać duchem walki przeciwko rozkładowi wszystkie ważne zasady i środki, zapobiegać i usuwać rozkład u samych jego źródeł. Zachować i udoskonalać system kierownictwa i roboczy mechanizm walki przeciwko rozkładowi, wcielać w życie tryb odpowiedzialności za działalność partyjną w dobrym stylu i zapewniać nieprzekupność aparatu, formować siły do przeciwdziałania rozkładowi i karania za niego. Kierownicze kadry, a szczególnie kadry najwyższego szczebla, powinny świecić przykładem w prawidłowym wykonywaniu władzy, być zawsze sprawiedliwymi, uczciwymi i nieprzekupnymi, świadomie prowadzić zdecydowaną walkę ze wszystkimi i wszelkimi objawami rozkładu. Wszystkich bez wyjątku ludzi, którzy się poddali rozkładowi, należy surowo karać bez pobjaźania.

Jeśli wszyscy partyjni towarzysze będą niezmiennie zachowywać właściwą komunistom energię, niepowstrzymane dążenie do przodu i ogromne poczucie sprawiedliwości, jeśli wszyscy oni będą stale żyć jednym życiem z ludem, to fundament rządzenia naszej partii stanie się mocnym jak monolit.

Towarzysze!

Wszechstronna budowa średniozamożnego społeczeństwa i tworzenie nowej sytuacji w sprawie socjalizmu z chińską specyfiką oznacza rozwijanie pod niezawodnym kierownictwem Komunistycznej Partii Chin socjalistycznej gospodarki rynkowej, ustroju politycznego demokracji socjalistycznej i przodującej socjalistycznej kultury, stałe pobudzanie harmonijnego rozwoju materialnej, politycznej i duchowej kultury socjalistycznej, oznacza posuwanie naprzód sprawy wielkiego odrodzenia narodu chińskiego.

Komunistyczna Partia Chin zapuściła głębokie korzenie w narodzie chińskim. Od dnia swoich narodzin występuje jako awangarda chińskiej klasy robotniczej i jako awangarda chińskiego ludu i narodu,

na jej barkach leży wspaniała misja wielkiego odrodzenia chińskiego narodu. W okresie rewolucji nowo-demokratycznej nasza partia skupiła i poprowadziła za sobą narody naszego kraju ku wykonaniu historycznego zadania – wywalczenia narodowej niezależności i narodowego wyzwolenia, przygotowała niezbędne przesłanki dla realizacji wielkiego odrodzenia chińskiego narodu. Po narodzinach Nowych Chin Partia twórczo zakończyła przejście od nowej demokracji do socjalizmu, zrealizowała największe i najgłębsze w historii kraju przekształcenie społeczeństwa i rozpoczęła historyczny pochód do wielkiego odrodzenia narodu chińskiego na drodze socjalizmu. Od 3 plenum KC 11-tej kadencji partia znalazła prawidłową drogę budownictwa socjalizmu z chińską specyfiką, uzbroiła narodowe odrodzenie w nową potężną życiową siłę. Dla wielkiego odrodzenia chińskiego narodu odkryły się świetlane perspektywy.

Wszechstronne budownictwo średniozamożnego społeczeństwa i przyspieszenie socjalistycznej modernizacji w celu przekształcenia socjalistycznych Chin w rozwinięty potężny kraj i wniesienia ważkiego wkładu w sprawę postępu ludzkości – oto historyczne zadanie, które nasza partia powinna śmiało wziąć na swoje barki. Dla wypełnienia tego zadania niezbędnym jest mocne oparcie się na zespoleniu całej partii i wszystkich narodów kraju. W zespoleniu siła, w niej warunek zwycięstwa. Nasza partia i naród nagromadziły ogromne doświadczenie w przeżytych trudnościach i na przebytych zakrętach i stały się bardziej dojrzałymi. W obliczu bardzo niespokojnego świata, trudnych i złożonych zadań, wszyscy partyjni towarzysze powinni zaostrzyć swoją czujność przeciwko możliwym nieszczęściom i zawczasu podejmować środki zaradcze. Należy trzeźwo patrzeć na te surowe wyzwania, które narzuca nam coraz bardziej zaciekle międzynarodowa konkurencja, na te trudności i niebezpieczeństwa, które stoją na naszej drodze naprzód i podwójnie troszczyć się o całość naszej sprawy, podwójnie cenić nasze zespolenie i podwójnie strzec naszej stabilności.

Towarzysze partyjni i narody naszego kraju! Działajcie tak, aby w ścisłym zespoleniu wokół KC partii i w jednomyślnym dążeniu naprzód, posuwać ku nowym horyzontom sprawę socjalizmu z chińską specyfiką i wspólnie budować nasze szczęśliwe życie i przepiękną przyszłość!

Uchwała XVI zjazdu Komunistycznej Partii Chin w sprawie referatu Komitetu Centralnego KPCh 15-ej kadencji

XVI zjazd KPCh zatwierdza referat wygłoszony przez towarzysza Jiang-Zemina w imieniu Komitetu Centralnego 15-ej kadencji. Referat głęboko naświetla takie najważniejsze problemy: jaki sztandar powinna wzniesć nasza Partia w nowym wieku, po jakiej drodze powinna iść i do realizacji jakich celów. Wszechstronnie programuje sprawę reformy, otwarcia i socjalistycznej modernizacji w naszym kraju i stanowi polityczną deklarację i program działań naszej Partii, zgodnie z którą, zespalać i prowadząc za sobą narody kraju, będzie ona nadal śmiało iść naprzód na nowym etapie w nowym wieku.

Zjazd uważa, że główne idee referatu są zgodne z duchem epoki, z dążeniami Partii i narodu. Cała Partia będzie, wznosząc wysoko wielki sztandar teorii Deng Siao-pinga, przetwarzając w pełni w życie ważne idee potrójnej reprezentacji (przodujących sił wytwórczych, przodującej kultury i przytłaczającej większości narodu), przecierając drogi w przyszłość na podstawie istniejących osiągnięć i krocząc razem z epoką, wszechstronnie prowadzić budownictwo średniozamożnego społeczeństwa, przyspieszając postęp socjalistycznej modernizacji, walcząc o stworzenie nowej sytuacji w sprawie socjalizmu o chińskiej specyfice.

Zjazd podkreśla, że obowiązkiem naszej Partii jest konsekwentnie stać na czele zgodnie z duchem epoki i prowadząc za sobą wielonarodowościowe społeczeństwo kraju wypełnić trzy wielkie historyczne zadania: wielki postęp modernizacji, zakończenie zjednoczenia Ojczyzny, obrona pokoju w całym świecie i pobudzanie wspólnego rozwoju, to znaczy zrealizować wielkie cele odrodzenia narodu chińskiego na drodze socjalizmu o chińskiej specyfice.

Zjazd wysoko ocenia prace Komitetu Centralnego 15-ej kadencji. Po XV zjeździe Partia i narody kraju pod kierownictwem KC KPCh, którym kierował towarzysz Jiang-Zemin, przeszły bardzo trudną drogę i osiągnęły wielkie sukcesy w dziedzinie reformy, rozwoju i utrzymania stabilności, zarówno w sprawach wewnętrznych jak i w polityce zagranicznej, w dziedzinie obrony narodowej, w dziedzinie kierowania Partią, krajem i armią, to jest we wszystkich dziedzinach. Wszystkie najważniejsze ustalenia XV Zjazdu, a następnie Komitetu Centralnego, są słuszne. Nasze sukcesy położyły trwalszy fundament dla dalszego rozwoju spraw Partii i kraju.

Zjazd uznaje za słuszne uogólnienie wielkich praktycznych działań wykonanych w ciągu ubiegłych 13 lat po IV Plenum KC 13 kadencji (1989 r.), dokonane przez Komitet Centralny 15-ej kadencji, jednomyślnie akceptuje nagromadzone podstawowe wnioski z tych doświadczeń, prowadzące naród na drodze budowy socjalizmu z chińską specyfiką.

Zjazd stwierdza, że to doświadczenie Partii wraz z jej doświadczeniami z przeszłości, nagromadzonymi od dnia jej założenia, sprowadza się, koniec końców, do jednego: - nasza Partia powinna stale reprezentować wymogi rozwoju przodujących sił wytwórczych Chin, stale re-

prezentować postępowy kierunek rozwoju przodującej chińskiej kultury, stale reprezentować podstawowe interesy najszerzych warstw chińskiego narodu.

Takie są nieuchronne wymogi zachowania i rozwoju socjalizmu, taki jest nieuchronny wniosek, który wynika z niełatwych poszukiwań i wielkiej praktyki naszej Partii. Wszyscy członkowie Partii muszą nieustannie trzymać się i przetwarzać w życie podstawową teorię, linię, program i podstawowe doświadczenie Partii, jeszcze lepiej pracować we wszystkich dziedzinach.

Zjazd jednomyślnie akceptuje przyjęcie ważnych idei potrójnej reprezentacji wraz z marksizmem-leninizmem, ideami Mao Tse-tunga i teorią Deng Siao-pinga w charakterze wiodących idei naszej Partii. Jako kontynuacja i rozwój marksizmu-leninizmu, idei Mao Tse-tunga i teorii Deng Siao-pinga w charakterze kierowniczych idei naszej Partii. Jako kontynuacja i rozwój marksizmu-leninizmu, idei Mao Tse-tunga i teorii Deng Siao-pinga, idee te odzwierciedlają nowe wymogi dla naszej Partii i kraju, zrodzone przez zmiany i rozwój we współczesnym świecie i w Chinach.

Stanowią one potężny teoretyczny oręż służący wzmocnieniu i ulepszeniu działalności partyjnej, w pobudzaniu samodoskonalenia się i rozwoju naszego socjalizmu. Niezmienna realizacja potrójnej reprezentacji to fundament, na którym opiera się nasza Partia, podstawa jej zarządzania, źródło jej sił.

Wszyscy towarzysze powinni jak najmocniej przyswoić sobie ten podstawowy wymóg, że głównym ogniwem realizacji ważnych idei potrójnej reprezentacji jest trwałe kroczenia naprzód wraz z epoką; jej jądrem – trwałe zachowywanie przodującego charakteru naszej Partii, a istotą – rządzenie w interesach narodu. Należy nieustannie doskonalić znajomość i wytrwałość w stosowaniu w praktyce ważnych idei potrójnej reprezentacji.

Zjazd zaznacza, że pierwsze dwadzieścia lat XXI wieku stanowi dla nas okres najważniejszych szans strategicznych, za które koniecznie należy się mocno uchwycić i które stwarzają możliwość dokonania wielkich rzeczy.

Zjazd akceptuje postawione w referacie zadania wszechstronnego rozwoju budownictwa średniozamożnego społeczeństwa i uważa, że wysunięcie tych zadań posiada nadzwyczaj ważne znaczenia dla skupienia sił całej Partii i narodu kraju na przyspieszonym rozwoju socjalistycznej modernizacji. Dla wykonania tych wszystkich zadań, w sprawach rozwoju, konieczne jest nowe myślenie, w dziedzinie reformy – nowy przełom, w dziedzinie otwarcia – stworzenie nowej sytuacji, a we wszystkich dziedzinach pracy konieczne są innowacje. Zjazd akceptuje przedstawiony w referacie schemat polityki i działań w zakresie ekonomiki, polityki i kultury oraz reformy w kraju.

Zjazd podkreśla, że rozwój to najważniejsze zadania Partii w zakresie zarządzania państwem i podniesienia kraju na wyższy poziom, że niezbędnym jest kładzenie nacisku na budownictwo ekonomiczne, jako na główne ogniwo, że należy stale wyzwalać z okowów i rozwijać społeczne siły wytwórcze, doskonalić system socjalistycznej gospodarki rynkowej, nadal trzymać się strategii rozwoju kraju dzięki nauce i wykształceniu oraz strategii zapewnienia trwałego rozwoju, pobudzać strategiczne uregulowanie struktury gospodarki, zrealizować podstawy uprzemysłowienia, wszechstronnie rozwijać informatyzację, przyspieszać modernizację, zapewniać trwałą, szybki i zdrowy rozwój gospodarki narodowej i nieustannie podnosić poziom życia ludności.

Ważnym jest, aby pod warunkiem zachowania czterech podstawowych zasad (rozwój po drodze socjalizmu, dyktatura ludu, kierownictwo partii komunistycznej oraz trzymanie się marksizmu-leninizmu i idei Mao Tse-tunga), nadal aktywnie, ale rozumnie pobudzać reformy systemu politycznego. Rozwijając polityczny ustrój socjalistycznej demokracji, tworzyć socjali-

styczną kulturę polityczną, budować socjalistyczne państwo prawa, umacniać i rozwijać polityczne warunki do rozwoju demokracji i zespolenia, ożywienia i śmiałości, stabilności i harmonii.

Należy wszystkimi siłami rozwijać kulturę socjalistyczną, formować socjalistyczną kulturę duchową, nadal rozwijać i kultywować duch narodowy, aktywnie wzmacniać działalność upowszechniającą wartości ideowo – moralne, ze wszech miar rozwijać kształcenie i naukę, aktywnie realizować nowatorstwo w dziedzinie kultury i stale podnosić siłę przyciągania i czar socjalistycznej kultury z chińską specyfiką.

Zjazd uznaje stworzenie silnej obrony narodowej za najważniejszą gwarancję ochrony bezpieczeństwa i jedności kraju, wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa. Zjazd akceptuje przedstawione w referacie poglądy odnośnie do polityki obronnej.

Zjazd podkreśla konieczność stałego trzymania się podstawowego kursu na pokojowe zjednoczenie według zasady „jeden kraj – dwa ustroje” i ośmiopunktowych propozycji dotyczących rozwoju stosunków pomiędzy obydwoma brzegami Cieśniny Tajwańskiej na obecnym etapie i rozwijania procesu pokojowego zjednoczenia Ojczyzny, aż do pełnej jego realizacji.

Zjazd zgadza się z przedstawioną w referacie analizą sytuacji międzynarodowej i założeniami dla pracy w dziedzinie stosunków zagranicznych i podkreśla konieczność stałego przestrzegania niezależnej, samodzielnej i pokojowej polityki zagranicznej, tego aby wspólnie z narodami krajów świata chronić wspólne interesy całej ludzkości, aktywnie pobudzać rozwój wielobiegunowości świata, występować przeciwko wszystkim formom hegemonizmu i polityki z pozycji siły i wspólnie posuwać naprzód szlachetną sprawę pokoju na całym świecie oraz jego rozwoju.

Zjazd podkreśla, że dla wszechstronnego budownictwa średniozamożnego społeczeństwa i przyspieszonego postępu modernizacji socjalistycznej, koniecznym jest umacnianie i doskonalenie ze wszech sił kierownictwa partyjnego i działalności partyjnej, jako nowej wielkiej „inżynierii”. Należy konsekwentnie trzymać się kursu, że Partia powinna czuwać nad sobą i realizować ściśle kontrolę wewnątrzpartyjną, wszechstronnie rozwijać działalność Partii w zakresie ideologii, organizacji i doskonalenia stylu pracy, nieustannie podnosić marksistowski poziom teoretyczny całej Partii, wzmacniać jej zdolność do kierowania, umacniać jej klasową i rozszerzać jej masową bazę, na zawsze zachowywać więzy krwi Partii z masami ludowymi.

Koniecznym jest aby z odkrytą przyłbicą i bez żadnych wahań kontynuować walkę z rozkładem. W obliczu bardzo niespokojnego świata, trudnych i złożonych zadań, Zjazd wymaga od wszystkich towarzyszy zaostrzenia czujności przeciwko możliwym klęskom i przyjmowania zawczasu środków zapobiegawczych, trzeźwego spojrzenia na te surowe wyzwania, które narzuca nam coraz bardziej zaciekle konkurencja międzynarodowa, na te trudności i niebezpieczeństwa, które stoją na naszej drodze i dlatego należy podwójnie troszczyć się o całość naszej sprawy, cenić nasze zespolenie i strzec naszej stabilności.

Zjazd wzywa towarzyszy partyjnych i narody kraju do ciasnego zespolenia się wokół KC Partii i do jednomyślnego dążenia naprzód, celem nieustannego rozwoju ku nowym horyzontom sprawy socjalizmu z chińską specyfiką, aby wspólnymi wysiłkami tworzyć nasze szczęśliwe życie i przepiękną przyszłość.

Skład kierownictwa KPCh wybranego na I Plenum KC KPCh XVI kadencji po XVI Zjeździe

1. Komitet Centralny składa się z 198 członków i 158 zastępców członków KC.
2. Biuro Polityczne składa się z 26 członków i zastępców członków.
3. Stały Komitet Biura Politycznego składa się z 9 członków, w tym, zgodnie z zasadą zastępowania starych kadr młodszymi po dwu kadencjach (10 latach) pełnienia funkcji, ze starego składu Stałego Komitetu pozostał tylko nowy sekretarz generalny KC Chu-Czintao.
4. Sekretariat KC składa się z 5 członków.
5. Przewodniczącym Centralnej Komisji Wojskowej KC KPCh pozostał Jiang-Zemin a wśród jego 3 zastępców jest sekretarz generalny KC KPCh Chu-Czintao.

Tabela:
Główne globalne wskaźniki gospodarcze Chin
w porównaniu z USA w ostatnich latach.

WYSZCZEGÓLNIENIE	Jedn. miary	CHINY		USA	
		Rok	x	Rok	x
Ludność	mln. osób	2001	1.276	2001	286
Powierzchnia kraju	mln. km ²	2001	9,60	2001	9,36
PKB - wg oficjalnego kursu dolara	mld. dol.	2002	1.251	2001	10.143
PKB - wg porównywalnej siły nabywczej*)	" "	2002	5.686	2001	10.143
Udział inwestycji w środki trwałe w PKB	%	2000	36,5	2000	20,2
Rolnictwo					
Grunty orne	mln. ha	2001	130	1988	190
Produkcja zbóż	mln. ton	2001	401	2001	321
Bawełna	" "	2001	4,9	2001	3,7
Rośliny oleiste	" "	2001	28,7	.	.
Produkcja zwierzęca w przeliczeniu na mięso	" "	2001	127	2001	60,1
<u>Przemysł</u>					
Węgiel	mln. ton	2001	1.110	2000	935
Ropa naftowa	" "	2001	165	2000	295
Energia elektryczna	mld. KWh	2001	1.478	2000	3.800
Stal	mln. ton	2001	153	2000	102
Cement	" "	2001	640	2000	104
Tarcica	mln. m ³	2000	7,2	2000	119
Nawozy mineralne	mln. ton	2001	40,0	2000	21,2
Pralki domowe	mln. szt.	1998	12,0	1998	7,5
Samochody osobowe	" "	2001	0,6	2000	5,7
Telewizory kolorowe	" "	2001	39,7	1998	10,2
Obwody scalone	" "	2001	6.360	.	.
Komputery osobiste	" "	2001	7,6	.	.
<u>Mieszkania</u>					
Budownictwo mieszkaniowe (pow. użytkowa)	mln. m ²	2000	1.360	1998	267
Zasoby mieszkaniowe " "	mld. m ²	2000	27,0	1997	19,7
<u>Transport i łączność</u>					
Towarowe przewozy kolejowe	mld.ton/km	2000	1329	2000	2144
Pasażerskie " " " "	mld.pas./km	2000	411	2000	.
Samochody osobowe w użytkowaniu	mln. szt.	1998	6,3	1998	207,5
Telefony sieciowe	" "	2000	93	1998	180
Telefony komórkowe	" "	2000	85	.	.
<u>Nauka</u>					
Studenci szkół wyższych	mln. osób	2000	11,8	1996	14,3
<u>Handel zagraniczny</u>					
Eksport	mld. dol	2002	320	2001	731
Import	" "	2002	290	2001	1.142
Saldo	" "	2002	+ 30	2001	- 411

*) Wg szacunków Banku Światowego za r. 2000.

Przy programowanym 4-krotnym wzroście PKB w okresie lat 2000-2020, średnioroczne tempo wzrostu winno wynosić 7%. W r. 2001 wyniosło ono 7,3%, a w r. 2002 – 8%.